

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. 9. 2020 v Plzni, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Jaromíra Kasala a Pavla Křivánka

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████, ██████████ t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ██████████

je vinen, že

1) v době od 13. 12. 2019 na základě uveřejněného inzerátu poškozeného ██████████ narozeného ██████████, na prodej nefunkčního revolveru Smith & Wessen v hodnotě 10 000 Kč, prostřednictvím e-mailové komunikace ze své e-mailové adresy, se domluvil s poškozeným na doručení tohoto revolveru prostřednictvím České pošty s. p. na dobírku za částku 35 200 Kč na smyšlené jméno ██████████ telefon ██████████, doručovací adresa ██████████, neboť toto místo znal a zvolil ho jako vhodné k útěku po doručení zásilky, neboť od počátku komunikace s poškozeným neměl v úmyslu jím zasláný revolver zaplatit a dne 20. 12. 2019 kolem 9.30 hodin skutečně došlo k doručování této zásilky obžalovanému doručovatelem České pošty s. p., poškozeným ██████████ narozeným ██████████, avšak na adresu ██████████ kterou obžalovaný poškozenému telefonicky sdělil jako aktuální během doručování a na tomto místě se obžalovaný zásilky zmocnil jednáním popsáním v bodě 2) skutkové věty výroku rozsudku.

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, sebe obohatit tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

2) dne 20. 12. 2020 kolem 9.30 hodin přišel obžalovaný na sjednanou adresu pro doručení shora popsané zásilky, ■■■■■ ■■■ ■■■ ozbrojený sekerou o délce přibližně 40 cm s délkou čepele přibližně 5 – 7 cm, kterou měl schovanou v bundě a připravenou použít jako pohružku, pokud by mu nebyla zásilka vydána dobrovolně, na uvedeném místě zjistil po příjezdu automobilu České pošty s. p., že poštovní doručovatel, poškozený ■■■■■ ■■■■■ narozený ■■■■■, je jeho bývalý spolužák z ISS v ■■■■■ a se záměrem jej usmrtit, aby se zmocnil objednaného revolveru, který byl uložen jako zásilka v kabině automobilu, a aby zabránil poškozenému v jeho možné identifikaci jako pachatele jednání popsaného v bodě 1) skutkové věty výroku rozsudku, v okamžiku kdy poškozený stál u automobilu u dveří řidiče, aby vyndal zásilku, udeřil jej ostrým sekery do čela, v důsledku toho poškozený upadl na zem na záda a obžalovaný ho chtěl sekerou udeřit ještě jednou, ale poškozený ránu vykryl levou rukou, do které jej obžalovaný udeřil tupou částí nebo topůrkem sekery, poté poškozený z místa utekl a obžalovaný mu tímto jednáním způsobil sečnou ránu na čele délky cca 4 cm, jdoucí od střední čáry vlevo nad očníci na spodině s tříštivou zlomeninou v pravé čelní krajině a ve střední čáře s prolomením přední i zadní stěny vedlejší dutiny nosní čelní kosti vpravo a stropu dutin čichové kosti s pronikáním kostních fragmentů do dutiny lební, v okolí s prokrvácenými ložisky zhmožděné mozkové tkáně s jemným krvácením pod omozečnicí a přítomností bublinek plynu, dále puklinu kosti jdoucí od poranění čelně a temenně vzad přes střední čáru a doleva, přítomnost krve ve vedlejší dutině nosní horní čelisti vlevo a krevní výron na levém předloktí, přičemž poškozený mohl být bez včasné odborné zdravotnické pomoci ohrožen na životě, uvedená zranění si vyžádala hospitalizaci poškozeného ve Fakultní nemocnici v ■■■■■ od ■■■■■. 2019 do ■■■■■. 2019 a stále trvající pracovní neschopnost,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu jiného úmyslně usmrtit a tento čin spáchat na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

3) ve stejné době a na stejném místě, v okamžiku, kdy poškozený ■■■■■ ■■■■■ narozený ■■■■■ ■■■■■, ležel na zemi a obžalovaný ho chtěl udeřit sekerou, vystoupila z automobilu poškozená, tehdy nezletilá, ■■■■■ ■■■■■ narozená ■■■■■, která byla přítelkyní poškozeného ■■■■■ ■■■■■ a jela s ním jako spolujezdkyně, o níž obžalovaný do tohoto okamžiku nevěděl, zakřičela na obžalovaného a ten se záměrem ji usmrtit, aby se zmocnil objednaného revolveru, který byl jako zásilka stále uložen v kabině automobilu, a aby zabránil poškozené v jeho možné identifikaci jako pachatele jednání popsaného v bodě 1) nebo 2) skutkové věty výroku rozsudku, poškozenou nezjištěným způsobem porazil na zem na záda a chtěl ji udeřit sekerou, poškozená ho kopla nohou do břicha a vstala, načež ji obžalovaný udeřil ostrým sekery do obličeje, a když se otáčela a chtěla utéci, udeřil ji ostrým sekery třikrát do levé poloviny hlavy, poté sebral z automobilu zásilku a z místa utekl a takto jednal bezprostředně poté, co se dopustil jednání popsaného v bodě 2) skutkové věty výroku rozsudku a poškozené způsobil sečné poranění měkkých tkání táhnoucí se obloukovitě od zevní třetiny pravého obočí zevně od zevního koutku přes tvář přibližně v rýze mezi nosem a horním rtem, končící cirká 3 – 5 mm od pravého ústního koutku pod hranicí retní červeně, a dále tři sečné rány na levé polovině vlasaté

části hlavy, a to sečné poranění pronikající do dutiny lební v temenně týlní krajině vlevo na spodině s tříštivou zlomeninou, kdy četné úlomky kostí pronikaly do dutiny lební s rozmožděním přilehlé mozkové tkáně, sečné poranění klenby lební v temenní krajině vlevo nepronikající do dutiny lební s odseknutím kostních úlomků a zachováním vnitřní části kosti a sečné poranění klenby lební ve spánkové krajině vlevo nepronikající do dutiny lební s odseknutím kostních úlomků a se zachováním vnitřní části kosti a dále sečnou ranku délky cca 3 cm pronikající do kůže a podkoží na hřbetu palce pravé ruky, přičemž poškozená mohla být bez včasné odborné zdravotnické pomoci ohrožena na životě, uvedená zranění si vyžádala hospitalizaci poškozené ve Fakultní nemocnici v [REDACTED] v době od [REDACTED] 2019 do [REDACTED]. 2019,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu jiného úmyslně usmrtit a tento čin spáchat na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

- 1) pokus přečinu podvodu podle § 21 odst. 1 k § 209 odst. 1 trestního zákoníku
- 2) pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1, odst. 3 písm. e), písm. j) trestního zákoníku
- 3) pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1, odst. 3 písm. e), písm. h), písm. j) trestního zákoníku

odsuzuje se

Podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 54 odst. 1, 2 trestního zákoníku k úhrnnému výjimečnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) roků.**

Podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit:

poškozenému [REDACTED] [REDACTED] narozenému [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] škodu ve výši 10 000 Kč,

poškozené [REDACTED] [REDACTED] pojišťovně [REDACTED] [REDACTED] Regionální pobočka [REDACTED] pobočka pro [REDACTED] kraj, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] škodu ve výši 260 667 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % od právní moci rozsudku,

poškozenému [REDACTED] [REDACTED] narozenému [REDACTED], jehož bydliště je podle § 55 odstavec 1 písm. c) trestního řádu uvedeno v příloze trestního spisu, nemajetkovou újmu v penězích ve výši 780 186 Kč, spočívající v bolestném ve výši 322 500 Kč a ve ztížení společenského uplatnění ve výši 457 686 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], jejíž bydliště je podle § 55 odstavec 1 písm. c) trestního řádu uvedeno v příloze trestního spisu, nemajetkovou újmu v penězích ve výši 863 520 Kč, spočívající v bolestném ve výši 334 951 Kč a ve ztížení společenského uplatnění ve výši 528 569 Kč,

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] narozený [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] od 13.12.2019 komunikoval ze své emailové adresy s poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] který na internetových stránkách uveřejnil inzerát na prodej nefunkčního revolveru Smith & Wesson v hodnotě 10 000 Kč, ohledně koupě této zbraně. Domluvili se na doručení tohoto revolveru prostřednictvím České pošty s. p. na dobírku za částku 35 200 Kč. Protože obžalovaný od samého počátku neměl v úmyslu poškozenému za tuto zbraň zaplatit, uvedl místo pravého jména smyšlené jméno [REDAKCE] [REDAKCE] tel. [REDAKCE], doručovací adresa [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný toto místo znal a zvolil jej záměrně, jako vhodné k útěku po doručení zásilky, kterou chtěl převzít bez zaplacení. Dne 20.12.2019 kolem 9:30 hodin skutečně došlo k doručování této zásilky obžalovanému doručovatelem České pošty s.p. poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] avšak na adresu [REDAKCE] [REDAKCE] kterou obžalovaný poškozenému telefonicky sdělil jako aktuální během doručování a na tomto místě pak došlo k tomu, že ve shora uvedenou dobu přišel obžalovaný na sjednanou aktuální adresu ozbrojený sekerou o délce přibližně 40 cm s délkou čepele přibližně 5-7 cm, kterou měl schovanou v bundě. Měl jí připravenou použít jako pohružku, pokud by mu nebyla zásilka vydána dobrovolně. Na místě po příjezdu automobilu České pošty s. p. zjistil, že poštovní doručovatel poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] je jeho bývalý spolužák z ISS v [REDAKCE] který obžalovaného poznal. Obžalovaný tedy se záměrem tohoto usmrtit, aby se zmocnil objednaného revolveru, který byl uložen jako zásilka v kabině automobilu, a aby zabránil poškozenému v jeho identifikaci jako pachatele, právě jednání v souvislosti se zmocněním se revolveru, tedy jednání popsaného v bodě 1) skutkové věty výroku rozsudku, v okamžiku, kdy poškozený stál u automobilu u dveří řidiče a chtěl vyndat zásilku, udeřil jej ostrím sekery do čela. Poškozený v důsledku toho upadl na záda a obžalovaný ho chtěl sekerou udeřit ještě jednou, ale poškozený ránu vykryl levou rukou, do které ho obžalovaný udeřil tupou částí nebo topůrkem sekery. Poté se poškozenému podařilo utéci. Obžalovaný mu způsobil zranění popsaná podrobně v bodě 2) skutkové věty výroku rozsudku. Ve stejné době a na stejném místě, právě v tomto okamžiku, kdy poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] ležel na zemi a obžalovaný ho chtěl udeřit sekerou, vystoupila z automobilu poškozená, tehdy nezletilá, [REDAKCE] [REDAKCE] která byla přítelkyní poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] a jela s ním jako spolujezdkyně, a tuto část útoku viděla předním oknem automobilu. Na obžalovaného zakřičela, ten do tohoto okamžiku o její přítomnosti nevěděl, a se záměrem jí usmrtit, aby se zmocnil objednaného revolveru, který byl stále jako zásilka uložený v kabině automobilu, a aby zabránil poškozené v jeho možné identifikaci, jako pachatele jednání popsaný v bodě 1) či 2) skutkové věty výroku rozsudku, na poškozenou zaútočil. Neznámým způsobem jí porazil na zem na záda a chtěl ji udeřit sekerou, poškozená ho kopl nohou do břicha a vstala, načež ji obžalovaný udeřil ostrím sekery do obličeje, a když se otáčela a chtěl utéci, udeřil jí ostrím sekery třikrát do levé poloviny hlavy. Poté sebral z automobilu zásilku a z místa utekl. Vůči poškozené jednal bezprostředně poté, co se dopustil jednání vůči poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] a tím jí způsobil zranění popsaná podrobně v bodě 3) skutkové věty výroku rozsudku.

2. Trestní stíhání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku bylo zahájeno usnesením PČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Odbor obecné kriminality, Oddělení obecné kriminality ze dne 20.12.2019, č. j. KRPK-97167-64/TC-2019-190070, které bylo obžalovanému doručeno dne 21.12.2019. V přípravném řízení po zahájení trestního stíhání byl **obžalovaný** vyslechnut v dne 21.12.2019 (**č.l. 116**). Uvedl, že by v životě nepomyslel na to, co měl provést. Chtěl by to všechno odčinit. Cítí se vinen, to co mu je kladeno za vinu je pravda, málem zabil dva lidi. Začalo to tím, že to měla být loupež, nic víc. Ale když přišel k místu činu, udělal něco, co udělat nechtěl. Udeřil dva lidi sekýrou do hlavy a pak utekl. Skrýval se v lesích na [REDAKCE] protože slyšel houkačky. Večer šel za mamkou se rozloučit a udat se. Mámě se přiznal a řekl jí, to co nyní uvádí. Našel na internetu stránku, kde se prodávaly historické zbraně kategorie D, a usmyslel si, že jí prostě objedná a ukradne. Dopisoval si s tou paní ze svého emailu, který identifikoval (komunikace však ve skutečnosti probíhala s poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] který komunikoval jménem své manželky). Dopisovali si, jestli je zboží k mání, jednalo se o revolver Smith & Wesson, ráže 44 mm. Paní mu psala, že je k mání, tak ho nechal poslat poštou, a když přišel, šel pro něj. Nejprve se ptal, jestli by to šlo poslat PPL, ale tam je nutná registrace, proto se domluvili na České poště. Paní se jmenovala [REDAKCE] příjmení neví. Žádal poslat zboží na adresu v [REDAKCE] na číslo si nevzpomněl, bylo to v lese, aby to mohl vzít a utéci. To místo si vytipoval, protože bydlí v [REDAKCE] a často tam chodí se psem. Na konkrétní číslo přišel tak, že ho našel na mapě. Zboží nechával doručit na jméno [REDAKCE] [REDAKCE] které si vymyslel. Falešnou identitu si vymyslel proto, aby na něho nepřišli. Měl představu, že mu prostě zavolá pošťák, on tam přiběhne, obžalovaný by si vzal balíček, který by mu podával a utekl by. Měl zaplatit na dobírku částku 35 200 Kč včetně poštovného, to bylo v inzerátu napsané. Pokud jde o znění inzerátu, bylo tam napsáno, že se prodává zmíněný revolver po dědečkovi, který z něho střílel a bude se posílat na dobírku. Pokud toto nebylo v inzerátu, tak to bylo v emailu. V komunikaci uvedl telefonní číslo [REDAKCE] které v té době užíval asi dva měsíce, a to pouze on. Emailová komunikace probíhala z jeho počítače z domova. Ptal se, zda zboží bylo odesláno a bylo mu odpovězeno, že ano, bylo to asi v pondělí. Měl požadavek, aby mu to bylo doručeno po 14:30 hodin, protože vstával pozdě, nechodil do práce a chodil spát později a většinou vstával v jednu. Poprvé mu volal doručovatel ve středu, ale on to nestíhl zvednout, neví, kolik bylo hodin. Ví, že doručovatel nedržel požadavek, že to má být po 14:30 hodin. Přišla mu SMS, že je to na poště k vyzvednutí s odkazem, na znovu odeslání balíčku na adresu v [REDAKCE] Nechal to přes ten odkaz poslat znovu, ten den se s doručovatelem nebavil. Ve čtvrtek šel na to místo v [REDAKCE] a čekal tam do 14:30 hodin. V 14:45 hodin odešel domů a v 15:00 hodin mu volal doručovatel, že tam byl dřív, že se tam dozvonil, ale že si obžalovaný asi spletl adresu. Obžalovaný se ho zeptal, jestli může ještě přijet, a on řekl, že už to nestíhá. Domluvili se na druhý den, tedy na pátek, že přijede po 14 hodině a obžalovaný po něm chtěl, aby přijel do [REDAKCE] ulice, úplně nakonec, doručovatel mu řekl, že to tam zná. Obžalovaný mu řekl, že bude pomáhat známému na poli. Druhý den mu doručovatel volal, akorát to byl někdo jiný, bylo to v pátek asi v půl 10 ráno. Obžalovaný byl doma u otce [REDAKCE] [REDAKCE] Pošťák mu řekl, že tam čeká a obžalovaný vyšel z domu a šel tam. Šel po panelce normální chůzí a pak odbočil a vzal to mezi zahrádkami přes pole. Šel tudy, protože řekl, že pomáhá na poli, tak aby přišel z pole. Cestou potkal nějakou paní, která stála po pravé straně, neznal jí jménem, viděli se vzájemně. Obžalovaný měl na sobě černé tepláky, zelenou bundu a zelené boty. Pod bundou měl tmavě modrou mikinu s kapucí. Měl u sebe sekeru, kterou si vzal bez vědomí dědy ve sklepě rodinného domu, kde bydlí s otcem. Jednalo se o malou sekeru, dřevěné topůrko délky asi 40 cm, hlava sekery byla z kovu, odhadl délku čepele 5-7 cm. Měl ji zavěšenou za hlavu sekery v bundě v podpaží levé ruky a nesl ji celou dobu skrytou, bundu měl rozepnutou a podpaždí levé ruky mírně tiskl k tělu, aby sekerka nevypadla. Vzal si jí jako donucovací prostředek, aby s ní vzbudil respekt. Když šel přes pole, tak viděl, že dodávka odjíždí, tak zamával rukou. Zastavila, vylezl řidič a poznal obžalovaného, protože spolu chodili do třídy na ISS [REDAKCE] Obžalovaný ho také poznal, byl to [REDAKCE] ale příjmení nevěděl. Když vystoupil, tak šel dozadu do auta, že jde vyndat

balík a pak se to stalo. Obžalovaný ho sekl do hlavy, ale neví proč, nepřišel v úmyslu někomu ublížit. Když ho seknul, tak spadl na zem. Tak ho seknul znovu. Pak do obžalovaného někdo strčil a tak se ohnal sekerou a pokračoval dál, sekl znovu. Pak si vzal balík a utekl. Balík byl na zemi, tam kde ležel ten kluk, odkud utekl. ■■■■■ mluvil jako první a řekl „hele to jsi ty“ a obžalovaný odpověděl „jojo, jdu kámošovi pro balík“. V té době byly z boku té dodávky, byla to pravá strana jako k poli. Strana řidiče byla na straně zpět do ulice. Předem byl nahoru jako do kopce. Pak se přesunuli za dodávku k zadním dveřím, poškozený ty dveře otevřel a vytáhl balík. Obžalovaný mu řekl, že jde pro balík kámošovi ■■■■■ ■■■■■ Viděl vyndávat ten balík zezadu z dodávky, neviděl dovnitř, neví, co tam bylo. Otevřel jenom jedno křídlo dveří, v tu chvíli byl zády k obžalovanému. To byla ta chvíle, kdy připravil sekeru a uchytil ji do pravé ruky na konci topůrka. Poškozený měl balík hned v ruce a otočil se k obžalovanému čelem a v ten moment ho udeřil, přitom nic neřekl ani nezakřičel, nepřemýšlel nad tím, kam udeří, necítil konkrétně na nějaké místo, rozmáchl se, ale ne moc. Ví, že poškozeného trefil do hlavy, ale neví kam přesně, z toho má útržky. On spadl, tak ho seknul znovu, ale neví, kam ho trefil. Myslí si, že pak už ho neudeřil, ale myslí si, že do něho někdo zprava strčil. Kdyby si nepřčetl usnesení, tak by nevěděl, kdo to byl. Při tom prvním ohnání vůbec nepoznal, kdo to je. Potom strčení zprava se otočil kolem své osy směrem doleva a přitom se již rozmachoval a udeřil. Má dojem, že se tímto úderem trefil, ale neví kam. Pak pokračoval v útoku, to už poznal, že je to holka, udeřil jí ještě jednou do hlavy, neví, jestli to bylo zepředu nebo zezadu, ta holka spadla, on našel balík na zemi, vzal ho a utekl. Té holky si vůbec nevšiml, když k autu přicházel, nekoukal do kabiny vozidla. Neslyšel, že by před tím strčením ta holka na něho zařvala. Od té doby, co přišel k dodávce, má záblesky ve vzpomínkách, jako kdyby to nebyl skutečné, jako kdyby se mu to jen zdálo. Překvapilo ho, že pošťák byl jeho známý, který ho poznal. Nechtěl však nikoho zabít, nikomu ublížit. Nepřemýšlel nad tím, že muselo být jasné, že když uteče, tak ■■■■■ řekne, kdo to udělal, nejde to vysvětlit. Utekl směrem k radaru, to znamená na louku směrem na sever. U radaru schoval věci, sekeru schoval v oraništi prasat a zahrnul ji. Balík rozbalil a papír strčil pod kámen, bundu uložil pod smrčky a pistoli ukryl pod klacky, hned vedle bundy. Utíkal bez rozmyslu, pak utíkal na ■■■■■ přes hřbitov. Bundu ukryl, protože to byl jasný maják, poznali by ho. Také někde na poli vyhodil SIM z telefonu, aby ho nemohli zaměřit. Sekeru otíral pouze o trávu, na čepeli bylo trochu krve. Zranění těch dvou si nevybavuje, neviděl je krváčet. Neútočil vši svou silou, neví, jak silně útočil. Je si vědom, že úder vedl čepelí sekery. V tu dobu nevěděl, že jim tím může ublížit. Telefon si nechal. Báł se, byl schovaný, přemýšlel o tom, že se vzdá. Čekal, až se setmí, chtěl ještě vidět rodinu. Neví, co se stalo, lituje toho. Revolver chtěl proto, že chtěl střílet, je to jeho hobby. Zbrojný průkaz nemá, kategoriím zbraní ale rozumí. Věděl, že je to zbraň kategorie D, podle stáří, byla z roku 1840 a k tomu stačí věk 18 let. Myslel si, že je funkční. Doma u táty má kuš, vůbec jí nepoužívá, byla jeho hobby, ale už jí dlouho nepoužil. Je si vědom, že je v podmíněném odsouzení, přesto se dopustil trestné činnosti, protože chtěl revolver, ale neměl peníze. V práci ho nikde nechtějí, celé město ví, že udělal benzínky. V době činu nebyl pod vlivem drog ani alkoholu. Měl to naplánované od počátku, vzít sebou sekeru, aby jí když tak pohrozil a pošťák balík pustil, nebylo to rozhodnutí na poslední chvíli. Měl to naplánováno od počátku, už ve středu jí měl připravenou, a jak tam šel a čekal ve čtvrtek, tak jí měl sebou. Dále byl **obžalovaný** vyslechnut při vazebním zasedání dne 22.12.2019 (**č.l. 36**). Vypovídal pouze k osobě, nikoliv k věci. Další výslech **obžalovaného** v přípravném řízení se konal dne 22.4.2020 (**č.l. 125**), kdy odmítl vypovídat, poslední pak dne 18.5.2020 (**č.l. 126**), kdy mu byla předložena fotografie č. 19 na č.l. 11 z fotodokumentace ohledání místa nálezu (**č.l. 153**), na které byl zachycen nůž nalezený uvnitř nalezené kapsy zajištěné pánské bundy. K tomu uvedl, že v té bundě prostě byl, byl v kapse a nosil ho, když šel na houby. Tu bundu nosil na houby, nebo prostě do lesa, ten nůž je z domova, je to kuchyňský nůž, v bundě byl asi rok. Když si ho bral, tak to bylo z kuchyně, kde bydlel, ■■■■■ ■■■■■ Ten nůž při vyšetřování trestní činnosti použít nechtěl. Bundu vzal na sebe po dlouhé době a nepřemýšlel nad tím, že tam ten nůž je. Jako věděl o něm, ale nepočítal s jeho použitím. V řízení před soudem byl **obžalovaný** vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 21. 9. 2020 (**č.l. 658**). Uvedl, že jednoho dne se rozhodl,

že si objedná revolver s tím, že ho nechce zaplatit. Vzal si sekeru, aby ji použil jako donucovací prostředek. Nikoho nechtěl usmrtit, neplánoval to. Akorát, když se to stalo, když přijeli poškození pan [REDAKCE] a paní [REDAKCE] tak se mu v jednu chvíli zatemnilo a nějakým způsobem jim tam ublížil. Pamatuje si, že pan [REDAKCE] dostal jednu ránu do čela, paní [REDAKCE] také někam do obličeje a pak dozadu po hlavě jednu ránu. Pak si pamatuje, že běžel po poli a měl to všechno v ruce. Tam to nějak poschovával a běžel večer za mamkou se jí přiznat a šel se vydat policii. Pistole byla nefunkční a chtěl ji jako hobby, s panem [REDAKCE] se domluvili přes emaily, cena byla pevná podle inzerátu. Od počátku tu pistoli nechtěl zaplatit, proto nahlásil cizí jméno a cizí adresu. Na odlehlém místě to bylo proto, aby měl lepší útek. Představen si, že tam přijde, on přijede a obžalovaný bude dělat, že si vezme peníze kapsy a vezme mu to z ruky a prostě uteče. Sekera byla jako donucovací prostředek, kdyby náhodou mu to nechtěl vydat. Použil by ji tak, že by ji jen napřáhnul a použil varovná slova. Chtěl se dopustit loupeže. Neví, jestli jeho rozhodnutí změnil fakt, že doručovatel byl jeho spolužák. Neví, proč se to stalo. Poznali se navzájem. Nevěděl o tom, že v autě sedí i paní [REDAKCE] poprvé ji zaregistroval, až když ho nakopla. Na pana [REDAKCE] zaútočil, když zřejmě ještě držel balíček. Sekeru vyndal z bundy a sekl ho do čela. Balíček si vzal, neví, jestli mu ho vytrhl nebo vypadl na zem. Paní [REDAKCE] zaregistroval, až když cítil náraz z boku. Neví, proč ji napadl. Běžel přes pole na odlehlé místo a tam byl skoro celý den. Sekeru tam dal, s policií tam byli a hledali jí a nenašli jí. Pistoli tam také dal, také se nenašla. Neměl představu, jak to půjde dál, nevěděl, že přijede jeho spolužák. Bylo mu jasné, že by to spolužák nahlásil na policii, v tu dobu ale vůbec nepřemýšlel. Sekeru chtěl použít jako donucovací prostředek, že by jí napřáhnul, ale ne, že by s ní někomu ublížil. Nepřemýšlel nad tím, že má podmínku. Nebyl pod vlivem drog ani alkoholu. Marihuanu měl v krvi, ale kouřil jí noc předtím. Pistolí více nemá, před nějakou dobou všechno rozprodal, chtěl si obnovit sbírku, v té době žádnou jinou zbraň neměl. Původní sbírku rozprodal a chtěl udělat novou. Neví, proč se to stalo, proč poškozeného sekl. S tou paní ohledně revolveru komunikoval pár dnů předtím, tři čtyři dny, než se domluvili na doručení. Neví, jestli se jednalo o třetí pokus o doručení. Nebyl si před činem vědom toho, že ho může někdo poznat. Neví, proč ho poškozená [REDAKCE] kopla, ví jen, že ho něco koplo a on sebou máchnul. Cítil takové žuchnutí, jak do něho něco strčilo z pravé strany. Kop přišel z pravé strany, ze strany od auta. Dodávka byla čelem na sever, on stál z boku té dodávky, na straně řidiče. Kop přišel ze strany od řidiče, neví, jestli z otevřených dveří vozu, nebo z venku. Auto řídil pan [REDAKCE] byla to jediná osoba, které si v autě všiml. Nevzpomíná si, jestli pan [REDAKCE] bral balíček z nákladového prostoru, má pocit, že to bral zepředu. Má dojem, že ho bral z kabiny řidiče. Neví, jestli šli kolem nákladového prostoru. Když ho poprvé udeřil sekerou, asi držel balíček v ruce. Neví, jestli po té ráně balíček upustil, nebo s ním upadl. Obžalovaný balíček získal asi ze země, neví, jestli po útoku na paní [REDAKCE] nebo před ním. Nedokáže vysvětlit, co provedl, je si vědom důsledků, ale nedokázal si to představit.

3. Z výše uvedených výpovědí obžalovaného je zřejmé, že nepopíral útok sekerou na oba poškozené, ovšem z důvodu jím tvrzeného „zatmění“ neuvedl žádné podrobnosti útoku ani způsob, jakým se doručovaný revolver dostal do jeho dispozice. Hájí se tím, že nechtěl nikoho zabít, že v podstatě nevěděl, co dělá. Soud je toho názoru, že měl k dispozici dostatek důkazů k tomu, jak bude uvedeno dále, aby mohl učinit naprosto spolehlivý závěr o vině obžalovaného, tak jak byla vyjádřena ve skutkových větvích výroku rozsudku. Z těchto důkazů je zřejmé, že obžalovaný zcela zřetelně věděl, jak a proč jedná popsáním způsobem a je z nich zřejmé, že oba poškozené chtěl popsáním jednáním usmrtit, aby se zmocnil jím objednaného revolveru a obou poškozených se zbavil jako možných svědků, kteří by jej identifikovali jako pachatele trestné činnosti. Nad jakoukoliv pochybnost bylo prokázáno, že nejprve zaútočil na poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] z uvedených důvodů a posléze, když zjistil přítomnost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] zaútočil, veden stejným motivem, i na ni. Jeho obhajoba, uplatněná v tomto řízení, nemohla v žádném případě obstát.

4. V první řadě měl soud k dispozici výpověď **poškozeného svědka** [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení (č. l. 176). Ten vypověděl, že dne 20. 12. přišel v půl osmé ráno do práce. Popsal, z jakého důvodu jel trasu místo kolegy [REDAKCE] do [REDAKCE]. Dále popsál přípravu k jízdě včetně naložení balíků s tím, že ten den jel modrým vozidlem Peugeot se znakem České pošty ve žlutém provedení. Dále vypověděl, že při výjezdu z depa nabral svoji přítelkyni [REDAKCE] [REDAKCE] která za ním přijela do [REDAKCE] a čekala venku. V [REDAKCE] byl přibližně v 9.10 hodin. Zde doručil dva balíky a poté zastavil a koukal do telefonu, kam má doručit další balíky. Hledal adresy, které měl v [REDAKCE]. Všiml si balíku na pana [REDAKCE] a zaujala ho adresa doručení, která byla v lese, což viděl na svém telefonu. Byla to adresa [REDAKCE] [REDAKCE]. Když viděl, kde se místo nachází, podíval se, jestli na balíku není číslo na adresáta. Chtěl se s ním domluvit, zda je na uvedené adrese, popřípadě by dojel jinam, kdyby byl na jiné adrese. [REDAKCE] [REDAKCE] byly přibližně 400 až 500 metrů od hlavní silnice a kdyby tam zajel, tak by potom musel zpátky na hlavní silnici couvat. Aby zjistil číslo, tak šel vyhledat balíček do nákladového prostoru. Byl to igelitový poštovní sáček, na němž byl napsán odesílatel a adresát s telefonním číslem, byla tam napsaná dobírka 32 500 Kč, neví, jestli tam byla složenka. Balík vzal do kabiny a rozhodl se zavolat na číslo. Byla u toho i jeho přítelkyně. Číslo vytočil, ale hovor měl na sluchátku, takže přítelkyně neslyšela, co mu bylo říkáno. Volal ze služebního mobilu. V té době se nacházel na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] mohlo to být okolo 9.35 hodin. Hovor přijal muž a svědek se ho zeptal, zda je na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] nebo jinde. Bylo mu sděleno, že je na adrese [REDAKCE] ulice, ale že jsou to [REDAKCE] [REDAKCE]. Ten muž řekl, že je to [REDAKCE] ulice, ale svědek usoudil, že je to adresa [REDAKCE] [REDAKCE]. Řekl to tedy svědek. Ten muž řekl, že tam pracuje s kamarádem na baráčku. Svědek se zeptal, jestli na té adrese jsou [REDAKCE] a on mu to napodruhé odsouhlasil. Svědek mu řekl, že na tu adresu přijede do tří minut, poté hovor ukončil a jel tam. V další části výslechu byla svědkovi předložena **orientační mapa (č. l. 185)**, ve které vyznačil, kudy se pohyboval. Na zmíněné adrese pak zastavil a vystoupil z vozidla. Z domu vyšla paní [REDAKCE] neboť to usoudil podle toho, že na schránce stálo [REDAKCE] a pamatoval si, že na tuto adresu jednou doručoval panu [REDAKCE]. Zeptal se na pana [REDAKCE] že mu bylo řečeno, že zde pracuje, paní mu odpověděla, že jí to jméno nic neříká. Zeptala se, na které adrese se měl vyskytovat a svědek jí řekl, že na adrese [REDAKCE] [REDAKCE]. Paní mu odpověděla, že na této adrese bydlí [REDAKCE]. Pak si všiml, že na adresu [REDAKCE] [REDAKCE] přijelo vozidlo PPL a z domu vyšla paní pro balík za doručovatelem a také si všiml, že tam procházela osoba směrem na pole. Svědek opětovně tyto skutečnosti označil na orientační mapě. Poté nasedl zpět do auta a jel dozadu na konec ulice. Pohyb opětovně vyznačil v orientační mapě. Když šel k domu číslo [REDAKCE] tak zásilku v ruce neměl, měl ji v kabině. Na konci ulice se otáčel a všiml si, že po louce směrem k němu jde osoba, která na něho mávala. Toto opět vyznačil v orientační mapě. V té době byl otočený s vozidlem, předek směřoval na louku. Zastavil a vystoupil, neví, jestli vypnul motor. Neví, zda zavřel dveře, ale šel před předek vozidla směrem k té osobě. Osobu nerozeznal, když ji zahlédl poprvé, byla vzdálena sedm nebo osm metrů od auta. Přicházela klidnou chůzí. Když přišla dva a půl metru od svědka, poznal, že je to obžalovaný. Svědek ho pozdravil, on na pozdrav neodpověděl a řekl, že jde pro balík pro pana [REDAKCE] který ho poslal. Obžalovaný měl na sobě tepláky černé barvy, světlejší bundu, mikinu s kapucí, kterou měl na hlavě. Svědek neviděl, zda měl rozepnutou nebo zapnutou bundu, ruce měl podél těla, nevypadalo to, že by něco nesl nebo přidržoval. V tu chvíli měl svědek v hlavě, že balík je v nákladovém prostoru. Přistoupil k vysouvacím dveřím z boku vozidla, ale neotevřel je, neboť mu došlo, že balík má v kabině. Takže obešli zadní část vozidla ke dveřím řidiče. V ten moment si nebyl jistý, zda měl dveře řidiče otevřené, nebo zda je musel nejprve otevřít. Musel se otočit od obžalovaného k autu. Obžalovaný byl za ním tak metr, možná metr a půl. Vybavil si, že se otáčí směrem k vozidlu, ale neví, zda jsou nebo nejsou otevřené dveře a neví, zda zásilku, která byla v kabině, vzal do ruky a dal ji obžalovanému, nebo tohle neudělal. Dále uvedl, že si pamatuje, že když se otočil na obžalovaného, tak vidí, jak má rozepnutou bundu a má napřaženou ruku, ve které drží sekerku. Stál čelem k poškozenému, sekerku držel v pravé ruce a tu ruku měl až nad hlavou, byl prostě napřažený. Potom přišla rána do hlavy, v té době byl svědek k obžalovanému čelem. Nepamatuje si okamžiky, které byly mezi ránou a jeho procitnutím v příkopu, ale to viděl

obžalovaného nad sebou, jak je napřážený na druhou ránu, tu chtěl nejprve odrazit nohou, ale následně ji vykryl levou rukou, kde má ještě odřeninou na předloktí (svědek ji ukázal). Svědek ležel na zádech, když procitnul, a neví, kam by ho to trefilo, kdyby ránu nevykryl. Potom si stoupl na všechny čtyři a následně se postavil. Protože na něj nebyl žádný tlak, že by třeba na něm klečel, rozhodl se utéct. Spustila se mu krev do očí a v podstatě poslepu nabral směr útěku. Chtěl najít pomoc. Neví, jak daleko doběhlo, když začal vnímat obrysy budov a okolí. Rozhodl se, že poběží k té paní, kterou viděl předtím, jak si šla pro ten balík k jinému dopravci z [REDAKCE] [REDAKCE]. Byla to paní [REDAKCE]. Vůbec se neotáčel, protože si myslel, že za ním obžalovaný běží. U domu začal zvonit a bouchat na dveře. Pořád hodně krvácel a snažil se na tu ránu tlačit rukou, ale neměl ji do čeho otírat. Když utíkal, tak řval, jak jen mohl „pomoc, pomoc“. Dále uvedl, že když paní [REDAKCE] otevřela, tak jí diktoval, co má dělat, řekl jí, aby přinesla tlakový obvaz a zavolala, že byl napaden. Zmínil se jí, aby volala policii a dvě záchranné služby, říkal, že tam má přítelkyni a neví, co s ní je. Pak slyšel přítelkyni podle hlasu, byl to výkřik. Potom čekali na záchranku a on komunikoval s paní [REDAKCE] a diktoval jí informace pro záchranku, kdyby náhodou omdlel. Ta přijela a vzápětí za ní policisté. Těm řekl, že byl napaden sekerkou a že ho napadl obžalovaný. Oni mu ukázali jeho fotku a on potvrdil, že je to on. Svědkovi byla dále předestřena **obrazová příloha (č. 1. 186)** a svědek na jednotlivých fotografiích vyznačil, kde se staly skutečnosti, o kterých hovořil výše. V době napadení měl jím označenou kšiltovku na hlavě, kterou nosil kšiltem dopředu. Byl na ní nalepený znak, ten asi bude přeseknutý po ráně. Nebyl si jistý, zda neměl sluneční brýle, které mívá na kšiltu, když je nemá na očích. Svědkovi byla předestřena **fotodokumentace z ohledání místa činu (č. 1. 10, konkrétně fotografie 62 – 66)** a svědek se podívil, že jsou poměrně daleko od místa, kde dostal ránu. Pokud jde o popis sekerky, byla malá s dřevěným topůrkem, čepel neměla úplně černou barvu, byla staršího typu, určitě ne nová. Mohla mít odhadem kolem 5 cm délky. Nedokáže odhadnout délku topůrka, ale kdyby ji chtěl držet obouruč, tak by ji držel téměř až u hlavy sekery. Myslí si, že je spíše pro jednoruční použití. Když držel zásilku, byla těžká a pohmatem cítil, že do pravého úhlu. Domnívá se, že na příjmení [REDAKCE] už něco doručoval. Kromě kšiltovky měl v době napadení pošťáčkou bundu převážně černé barvy se žlutými lemy se znakem pošty stříbrné barvy na zádech, možná znak žluté barvy, mikinu tmavě modré barvy se znakem pošty na levém prsu, triko, tepláky černé barvy, boty. Měří 175 – 180 cm, váží kolem 90 kg. Nalezený platební terminál a čtečka zásilky mu zřejmě při napadení vypadly, měl je na opasku. K zásilce mu bylo řečeno, že ten balík už vezl pan [REDAKCE] a jednou ho uložil na poště. Pak ho měl znovu doručit na vyžádání a také mu měl pan [REDAKCE] volat a poslat ho na jiné místo. Tomuto požadavku pan [REDAKCE] nevyhověl s tím, že to nechá na příští den. Svědek si nevybavil, že byl požadavek doručovat balík pod 14.30 hodin. Obžalovaného poznal ve škole, byl to lempl, který zanedbával školu. Měl s ním normální vztah, chodili spolu do třídy, ve druháku se rozdělovali kvůli praxím. Naposledy před popsanou událostí ho viděl, když projížděl pracovně [REDAKCE] ale neví kdy. Svědek ví, že hulil trávu, ale o jeho minulosti nic neví. Chápal ho bez projevu násilí, řekl by, že by nikomu neublížil. Popsal, jak bylo poškozeno jeho oblečení. Dále uvedl, že v pracovní neschopnosti je od [REDAKCE] 2019 a popsalsvá omezení, pokud jde o zájmovou činnost. Hospitalizován byl ve FN [REDAKCE] od [REDAKCE]. do [REDAKCE]. 2019. Zde se podrobil operaci hlavy a pamatuje si podle lékařských zpráv, že došlo k proražení lebky. Detektor kovů mu hlásil sloučeninu kovu v hlavě, zkoušel to, takže tam asi něco má. V řízení před soudem byl **poškozený svědek** vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 22. 9. 2020 (**č. 1. 662**). Lze říci, že v podstatě vypovídal shodně a doplnil, že jeho přítelkyně [REDAKCE] [REDAKCE] s ním jela také proto, že měla být brigádnice u pošty, ale nejsou k tomu doložené papíry, nestihlo se to. Dále uvedl, že když jej chtěl obžalovaný udeřit podruhé, tak se ho zeptal, proč to dělá, ale on mu neodpověděl. Předtím s ním komunikoval pouze tak, že jde pro balíček kamarádovi. Svědek dále potvrdil, že v době, kdy byl hospitalizován v nemocnici a poté, co si pořád přehrával v hlavě, proč se to stalo a jak se to stalo a jakou chybu udělal, tak mu došlo, že když vystoupil z auta, dveře byly zavřené, protože vystoupí, sklouzne ze sedačky a automaticky je zavírá, navíc stál z mírného kopečka, takže ty dveře by se stoprocentně zavřely. Došlo mu, že ani ty dveře nemohl otevřít, protože kdyby je otevřel a vytáhl ten balíček, tak má pocit, že obžalovaný by se ho zmocnil a utekl by.

Neví jistě, jestli balíček z auta vyndal nebo ne, ale podle něho byl balíček pořád v autě, šoupnutý mezi sedačkou řidiče a mezi dalšími dvěma sedačkami, které jsou za ní. Ví, že balíček nestačil vzít do ruky. Neví, proč obžalovaný uvádí, že balíček sebral ze země a utekl, nemá ponětí, jak by se tam ocitnul. Jedině by ho musel svědek vytáhnout, držet ho v ruce, ale k tomu by musel automaticky rozepínat složenku, neboť zásilka byla na určitou částku, tudíž by musel mít otevřený balíček a po obžalovaném by musel vyžadovat ještě občanský průkaz, což se nestalo, protože by si to pamatoval. Balíčky se platí buď terminálem, nebo hotově. Každopádně v okamžiku předání balíčku by musel obžalovaný zaplatit, jinak by mu balíček nepředal. Kdyby mu obžalovaný vyhrožoval tou sekerou, tak od toho dá ruce pryč, radši mu ho vydá a následně by zavolal policii a uvedl by jí i všechny informace. Zopakoval, že při útoku měl na hlavě kšiltovku a policisté a zdravotníci říkali, že ho hodně zachránili. Neví, jestli při ráně spadla, musela spadnout jediné, až když si stoupl, protože mu začala téct krev do očí. Dále uvedl, že s obžalovaným se znali od integrované střední školy od prváku. Chodili spolu do třídy až do třetího ročníku, je možné, že obžalovaný odstoupil v prvním ročníku, špatně si to vybavuje. Mimo školu se vůbec nestýkali. Z jeho pohledu byl nemluvný, ale s kamarády dělal ptákoviny. Dále popsal svůj současný zdravotní stav, stále je v pracovní neschopnosti. Fotografie obžalovaného mu policisté ukazovali z nějakého systému v telefonu, když ležel v záchrance, zřejmě byl už asi před tím trestán. Svědek jim odsouhlasil, že je to obžalovaný, který mu způsobil zranění.

5. Soud dále mohl vycházet z výpovědi **poškozené svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE]. Tato byla vyslechnuta v přípravném řízení (**č. I. 149**) a uvedla, že v důsledku zranění u ní probíhá medikace dle předpisů lékaře, užívá pravidelně léčiva Asentra a Lexaurin. Dne 20. 12. 2019 jela se svým přítelem [REDAKCE] [REDAKCE] do jeho práce v [REDAKCE] kde dělá poštovního doručovatele. Měl jet na [REDAKCE] a měl svědkyni odvézt ke kamarádce. Dále popsala, jak došlo ke změně trasy a svědkyně tudíž napsala sestře do [REDAKCE] že ji navštíví. Dostavila se do depa a zde čekala do 8.45 hodin, než přítel dokončil nakládku a vyrazili do [REDAKCE]. Seděla na pozici spolujezdce vpravo u dveří, uprostřed bylo ještě jedno místo. Jeli poštovním vozidlem, a to dodávkou barvy modré se žlutým znakem pošty. Do [REDAKCE] dorazili v 9.00 až v 9.05 hodin. Už vjížděli do [REDAKCE] když [REDAKCE] volal tomu údajnému majiteli balíčku. U toho rozhovoru byla, ale neslyšela, co ten člověk říká. [REDAKCE] se ho ptal, kde ho nalezne, také se ho ptal, kde pracuje, že mu balíček doveze do práce, protože dotyčný se nenacházel na adrese doručení. Tu si nepamatuje. Ten muž říkal adresu [REDAKCE] [REDAKCE] přítel ji zopakoval a řekl, že tam za chvíli dorazí. Tam přítel zastavil přímo u baráku, vystoupil a dozvonil se na paní, se kterou hovořil tak deset minut. Mluvil s paní [REDAKCE] a vrátil se, že paní [REDAKCE] nikoho takového nezná. Myslí toho dotyčného, který byl napsán na balíku za 35 000 Kč. Adresátem balíku byl [REDAKCE] [REDAKCE] ten balík viděla hned u toho depa, protože přítel si ho dal do kabiny, ona už tam byla. Zřejmě ho tam přemístil kvůli té sumě, neboť tyhle menší a dražší balíčky si dává do kabiny. Ona ho v ruce neměla a balíček byl na zemi uprostřed. Když šel přítel za paní [REDAKCE] balíček neměl. Když se vrátil do auta, že tam dotyčný není, tak se jeli nahoru otočit, ale na poli byl muž, který na ně mával, takže přítel zastavil, protože si myslel, že něco chce. Příklad zastavil na prostranství, kde se otáčeli, čumák auta směřoval do příkopu, jakoby dolů po cestě. I ona toho muže viděla přicházet po poli, mohl být deset nebo patnáct metrů od nich. V tu chvíli si ho prohlédla, ale po té ráně má černo, nedokáže ho popsat. Příklad vystoupil z vozidla a šel na stranu spolujezdce, kde se s tím mužem sešel. V tu chvíli odepisovala sestře a neslyšela komunikaci mezi nimi. Toho muže pozorovala, on koukal do kabiny, musel ji vidět. Byl tak deset metrů vzdálený a koukal jen letmo. Protože odepisovala sestře, tak nevěnovala pozornost tomu, co se děje. Naposledy viděla to, jak [REDAKCE] a ten muž stáli vedle vozidla vedle jejích dveří. První tam stál ten dotyčný, [REDAKCE] stál spíš u těch bočních dveří úložného prostoru. To už se dotyčný do kabiny nedíval. Než si stoupl vedle vozidla, tak ho svědkyně sledovala. Pak si vybavuje moment, kdy zaslechla výkřik. Zvedla hlavu a uviděla [REDAKCE] jak ležel v příkopě na zádech a nad ním muže, který se připravuje udeřit ho sekerou. Ten muž stál čelem k [REDAKCE] a sekyru měl napřaženou v pravé ruce. Dveře řidiče nebyly otevřené, ty nechala potom otevřené ona. Rychle vystoupila z vozidla, otevřela dveře od spolujezdce a zakřičela

důrazně „hej“. Neviděla úder sekyrou, možná popošla kousek dopředu, ale nešla k němu, neběžela k němu. Byla tak pět metrů od něj a stála, když jí začal věnovat pozornost. On se otočil na její výkřik a koukal na ní tak deset vteřin. Pak se k ní rozběhl a srazil ji na zem, nepamatovala si jak. Když byl v náprahu k té první ráně, tak ho silně kopl do břicha. Neví, jestli v tuhle chvíli to bylo kus před čumákem toho auta nebo na straně řidiče. Pak ztratila vědomí a znovu ho nabila ve chvíli, kdy seděla na sedadle řidiče. Snažila se uklidnit a vytočit z mobilu číslo záchranné služby. Protože byl dotykový, nereagoval, neboť na něj kapala krev. Strčila ho do bundy, vylezla z auta a nechala dveře řidiče otevřené a snažila se dojít k domu číslo [REDAKCE]. Tam si sedla na schody, několikrát bouchala na dveře, ale nikdo neotevřel. Během pár minut se objevil policista, který přivedl záchranku, která je odvezla. Není si jistá, co se dělo s tou zásilkou, jestli jí přítel vyndával. Svědkyni byla předestřena **fotodokumentace ohledání místa činu (č. 1. 10, konkrétně fotografie č. 78 – 79)** s tím, že policejní orgán našel v tratolišti krve fragmenty dioptrických brýlí. Svědkyně uvedla, že podle popisu jsou to její brýle, ale myslela si, že je nechala doma a na fotografii je poznala. Dále se vyjádřila k poškození oblečení a ke svému zdravotnímu stavu. Popsala, jakým způsobem jí byly ošetřovány jizvy na obličeji a také to, že jí byla poskytnuta paruka, jelikož v souvislosti s operací jí byly odstraněny vlasy. Od [REDAKCE] 2020 měla pozastavené studium, má problém s krátkodobou pamětí. Má také poraněný palec dominantní pravé ruky, má výrazně omezenou hybnost a nyní nemůže psát. První týden v únoru by měla nastoupit do školy kvůli plánované praxi (výslech se konal 8. 1. 2020). Svědkyni byla také předestřena **obrazová příloha (č. 1. 156)** a svědkyně zde označila, kde se staly jí popsané skutečnosti. Pachatele poznala na fotce na Facebooku, když se to zveřejnilo. Někdo z jejích přátel měl tu fotku na svém profilu. Když jí tam viděla, poznala muže, který je napadl. Byl u toho i titulek, byl to vlastně odkaz na zveřejněnou zprávu v médiích. Na fotce byl vidět obličej toho muže, kdyby ho fyzicky viděla, tak by ho poznala. V řízení před soudem byla **poškozená svědkyně** vyslechnuta v hlavním líčení dne 22. 9. 2020 (**č. 1. 662**). Také ona vypovídala v podstatě shodně jako v přípravném řízení a doplnila, že si vůbec nevzpomíná, jak byl obžalovaný oblečený. Dveře od řidiče se neotevřely, balíček byl pořád v autě u ní a zůstal tam, dokud nevyšla. Na okamžik, kdy jí způsobil zranění v obličeji, si vůbec nepamatuje. Nepamatuje se, jestli stála proti němu nebo se otáčela, když jí způsobil zranění obličeje. Při útoku vůbec nemluvil. Při útoku jí byla poškozena zimní bunda, kterou měla rozseklou na kapuci, a brýle, které měla při útoku na očích. Nejspíš k němu byla zády, když měla takto rozseklou bundu. Dále popsala své současné zdravotní problémy s tím, že nyní chodí do čtvrtého ročníku Střední [REDAKCE] školy v [REDAKCE]. Má zakázaný tělocvik a na praxi nesmí zvedat [REDAKCE]. Pokud jde o palec, občas v něm hodně tahá, takže nemůže dlouho ve škole psát. Domnívá se, že toto zranění vzniklo v souvislosti s útokem. Od doby, než uslyšela výkřik přítele a viděla, jak se nad ním sklání obžalovaný se sekerou, dveře auta u řidiče nikdo neotevřel. Ani před tím, když obžalovaný přicházel k poštovnímu automobilu a přítel vyšel ven, tak si tu zásilku nebral, ta byla v autě. Když obžalovaného silně kopl do břicha, tak ležela na zádech, on na tu ránu nijak nereagoval, jakoby to s ním nic neudělalo, pokračoval v náprahu dál. Pak už si nic nepamatuje. Ví, že se vzbudila na zemi, chvíli se nejdřív plazila po všech čtyřech, nakonec si stoupla skoro až u dveří, které byly otevřené, nasedla do auta a zavřela za sebou. Pamatuje si jenom, že měla už nad sebou sekeru a obžalovaný se snažil zaútočit, pak si pamatuje, jak se vzbudila, ležela na zemi, odešla svým způsobem do auta. Neví, jaká vzdálenost byla mezi místem, kde upadla, a mezi místem, kde se zvedla a odešla k autu, ale bylo to jiné místo. Když byla v autě zpátky a snažila se telefonem zavolat pomoc, balíček už v autě nebyl, to ví bezpečně. Není pravda, co uvádí s balíčkem obžalovaný, po celou dobu byl balíček v autě.

6. Dále měl soud k dispozici **protokol o ohledání místa činu** (č. listu 5) s **fotodokumentací** (č. 1. 10). Místem ohledání byla [REDAKCE] ulice [REDAKCE] dům evidenční číslo [REDAKCE] / [REDAKCE] dům evidenční číslo [REDAKCE] vedlejší pozemní komunikace – panelová příjezdová cesta, tedy místo, kde došlo ke spáchání trestné činnosti, a to především podle výpovědi obou poškozených svědků. Na místě bylo zajištěno množství biologických a věcných stop, především již zmiňované sluneční brýle svědka [REDAKCE] [REDAKCE] a dioptrické brýle svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] a taktéž kšiltová čepice černé

barvy svědka ■■■■■ ■■■■■ dále též elektronická čtečka na zásilky a platební terminál s tiskárnou. Z fotodokumentace je zřejmé, že krevní stopy byly nalezeny před oběma domy, kde oba poškození svědkové hledali pomoc. Skutečnosti zachycené při ohledání místa činu jsou v souladu s jimi tvrzenými skutečnostmi. Soud dále vycházel **z protokolu o ohledání místa nálezu (č. 1. 13) s fotodokumentací (č. 1. 15)**. Z tohoto důkazu je patrné, že obžalovaný označil místo, kam uschoval bundu, kterou měl v inkriminovanou dobu na sobě, ve které byl nalezen kuchyňský nožík a označil také místo, kam vyhodil obálku z předmětné zásilky. Přestože obžalovaný ve své výpovědi tvrdil, že v tomto prostoru schoval též sekeru a revolver, tyto předměty zde nalezeny nebyly. Je tedy otázkou, kam obžalovaný obě věci uschoval, neboť jeho tvrzení v tomto směru se jeví jako nelogická, když krátce po spáchání trestné činnosti označil místa, kam prokazatelně uschovával věci použité nebo získané při trestné činnosti, ovšem tyto dvě věci se zde nenacházely. Zjištění, kde se obě věci nachází, však není zásadní skutečností pro posouzení viny obžalovaného. **Z protokolu o zadržení osoby podezřelé (č. 1. 29)** je zřejmé, že obžalovaný byl zadržen dne 21. 12. 2019 v 01:40 hodin a při prohlídce u něho taktéž nebyla nalezena ani sekera ani pistole. Zmíněné věci nebyly nalezeny ani při domovních prohlídkách, které byly provedeny v bydlíšti matky obžalovaného - rodinný dům – budova č. p. ■■■■■ v ulici ■■■■■ ■■■ a v bydlíšti otce obžalovaného, kde tento fakticky bydlel – objekt k bydlení – budova č. p. ■■■■■ v ulici ■■■■■ ■■■. Toto vyplývá **z protokolu o provedení domovní prohlídky (č. 1. 80 a 85) a fotodokumentace, která je na nosiči CD-R (č. 1. 84, 89)**. **Z protokolu o vydání věci (č. 1. 75) a fotodokumentace, která je na nosiči CD-R (č. 1. 177)** je zřejmé, že otec obžalovaného vydal dne 20. 12. 2019 v 15:00 hodin kovovou sekeru s dřevěným topůrkem, která byla uložena v dřevěné uzamykatelné kůlně na zahradě jeho bydlíště. K ní se však obžalovaný vyjádřil, že se nejednalo o sekeru, kterou použil při spáchání trestné činnosti. **Z plánu pochůzky České pošty s. p.** doručovatele poškozeného svědka ■■■■■ ■■■■■ (č. 1. 53) vyplývá, že skutečně měl v 9:44 hodin doručovat zásilku v částce 32 200 Kč na adresu ■■■■■ ■■■ ■■■ adresátovi ■■■■■ ■■■■■ tel. číslo ■■■■■ ■■■■■, což taktéž odpovídá tvrzení tohoto svědka. **Z protokolu o vydání věci (č. 1. 63) a fotodokumentace, která je na nosiči CD-R (č. 1. 65)** je zřejmé, že obžalovaný dne 21. 12. 2019 v 05:29 hodin vydal černé triko bez potisku, tmavě modrou mikinu s kapucí, černé kalhoty a boty béžové barvy, když uvedl, že vydává výše uvedené věci, které má v současné době na sobě. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie, (č. 1. 311)** bylo zjištěno, že na vydané bundě byla prokázána přítomnost lidské krve. Byla zkoumána též shora uvedená sekera a na ní nebyla zjištěna přítomnost lidské krve, což odpovídá vyjádření obžalovaného. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetiky (č. 1. 581)** vyplývá, že pokud jde o zmíněnou bundu, pak byl stanoven smíšený DNA profil, jehož majoritní složka se shoduje s DNA profilem z bukálního stěru obžalovaného. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie (č. 1. 322)** se zjišťuje, že ke zkoumání byla předložena stopa č. 5 zajištěná při ohledání místa činu jako věcná, a to obnošená poškozená čepice s kšiltem černého zbarvení. Jednalo se o čepici poškozeného svědka ■■■■■ ■■■■■. Dále je zřejmé i z fotodokumentace, že tato čepice byla sečně poškozena. Toto poškození je dobře vysvětlené použitím sečného nástroje, jako sekera nebo mačeta, a podobně. Nástrojem bylo působeno při pohledu poškozeného zředu, shora a z levé strany. **Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (č. 1. 148)** bylo zjištěno, že odběr krve obžalovaného byl proveden 21. 12. 2019 v 04:20 hodin, odběr moči pak v 04:15 hodin. **Z výsledku dechové zkoušky na přítomnost alkoholu a testu na přítomnost omamných a psychotropních látek Drugwipe 5S (č. 1. 141, 142)** vyplynul negativní výsledek. Odebrané vzorky krve a moči byly zkoumány a byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. 1. 362)**. Z jeho závěru je zřejmé, že ve vzorku krve obžalovaného byla prokázána přítomnost inaktivního metabolitu THC, v jeho moči pak byla prokázána přítomnost cannabinoidů. **Z protokolu o prohlídce těla (č. 1. 141) a fotodokumentace (č. 1. 142) obžalovaného** je zřejmé, že nebyly zjištěny žádné poznatky k projednávané trestné činnosti. Pokud jde o způsob doručování předmětné zásilky obžalovanému,

zraněná dívka. On řekl, aby šla otevřít, což učinila matka. Než to stihla, tak viděla, že na místě i s tou dívkou je policista a záchranář. **Svědkyňě** [REDACTED] [REDACTED] uvedla v přípravném řízení (**č. 1. 220**) stejné skutečnosti, jako shora uvedená svědkyně, její dcera. Doplnila ještě, že pošťák jim říkal, že [REDACTED] [REDACTED] mu volal a změnil adresu na [REDACTED] [REDACTED]. Dále uvedla, že poté, co slyšela ten řev, zahlédla z okna muže, který byl spíš vyšší než malý, který utíkal, měl zvednutou a pokrčenou pravou ruku, jako by si kryl hlavu. Byl celý tmavě oblečený. **Svědkyňě** [REDACTED] [REDACTED] uvedla v přípravném řízení (**č. 1. 227**), že dne 20. 12. 2019 jí do jejího bydliště v [REDACTED] ulici [REDACTED] v [REDACTED] doručil po 9. hodině doručovatel PPL balíček. Když na něho čekala, viděla vpravo poštovní auto, které stálo před barákem u sousedů, jmenují se [REDACTED]. Také viděla přicházet mladíka, který měl širší černé kalhoty, bundu něco mezi khaki a béžovou, a na hlavě měl černou kapuci. Měla pocit, že měl zakryté čelo, a že měl pod kapucí ještě šedou zimní čepici. Napadlo ji, co je to za individuum a kam jde, je to slepá ulice. Říkala si, co tam hledá. Když převzala balíček, tak šla domů. Potom slyšela zvonek a křik o pomoc, opakovalo se to. Slyšela také bouchání na dveře. Otevřela domovní dveře a tam stál pošťák, držel si jednou rukou čelo, v druhé měl zkrvavené brýle a obličej měl zalitý krví. Hned jí sdělil, že ho napadl člověk se sekerou a že ho zná. Říkal svědkyni i jméno a bydliště, a že je to bývalý spolužák. Chtěl, aby svědkyně zavolala záchranku a aby mu přinesla obvaz. Jméno spolužáka si nepamatuje, ale ví, že měl bydlet v [REDACTED] ulici. Svědkyně zavolala záchranku a řekla jim, že je tam osoba napadená sekerou. Pošťák v té chvíli s ní normálně komunikoval, diktoval jí, jak se jmenuje, kde bydlí, jaký má zdravotní stav, jestli bere nějaké léky. Jeho zranění neviděla, neboť mu dala obvaz a on říkal, že mu to hodně krvácí. Také říkal, že má v autě přítelkyni a když se ho ptala, proč za ním neběžela, tak řekl, že jí musel dostat taky. Seděl na prahu domu a přidržoval si obvaz, krvácel. Vybavila si okamžik, kdy si vyměňoval obvaz, ozvalo se cáknutí, to byla asi krev dopadající na zem, a také říkal, že vidí kosti, že má rozštíplou lebku. Ten malý odštěpek té kosti viděla na zemi. Také si vybavila, že se s pošťákem bavila o tom, jestli ten, co ho napadl, měl černé kalhoty a béžovou bundu, a pošťák to potvrdil. **Svědka** [REDACTED] [REDACTED] uvedl v přípravném řízení (**č. 1. 235**), že skutečně dne 20. 12. 2019 nešel do práce kvůli střevním potížím. K předmětné zásilce uvedl, že ji měl den nebo dva předtím doručovat na [REDACTED] tam byl někdy kolem 10. hodiny. Na adrese [REDACTED] [REDACTED] s ní byl jenom jednou. Není si ale jistý, zda to bylo den nebo dva před tím incidentem. Byl přímo i na té adrese a ptal se místních lidí, zda tam bydlí [REDACTED] [REDACTED] kterému ho měl doručit, oni řekli, že je to špatná adresa. Potom měl balíček v autě ještě jednou, takže ho znovu doručoval. Kolem 14. hodiny volal na číslo, které měl u zásilky, protože už tam měl jet podruhé a chtěl se ujistit, zda tam ten člověk bude. Dovolal se muži, který mu řekl nějaké jméno, on si ho nepamatuje. Řekl, že na té adrese [REDACTED] [REDACTED] není, že pomáhá kamarádovi na poli v ulici [REDACTED] v [REDACTED] a zeptal se svědka, jestli by mu ho tam nemohl dovézt. Protože to svědek už nestíhal, řekl mu, že mu to do té [REDACTED] ulice přiveze druhý den dopoledne. Muž mu řekl, že mu to vadit nebude, protože pracuje na poli. Změnu místa adresy nezaznamenal, protože nepředpokládal, že druhý den nepůjde do práce. **Svědkyňě** [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] uvedla v přípravném řízení (**č. 1. 246**), že skutečně dne 20. 12. 2019 došlo k vystřídání svědka [REDACTED] [REDACTED] svědkem [REDACTED] [REDACTED]. Jednalo se o výměnu na poslední chvíli. Dále byli v přípravném řízení vyslechnuti **svědkové** [REDACTED] [REDACTED] (**č. 1. 240**) a [REDACTED] [REDACTED] (**č. 1. 258**), pracující jako policisté Obvodního oddělení [REDACTED]. **Prvně jmenovaný** uvedl, že dne 20. 12. 2019 byl velen do denní služby s kolegou [REDACTED]. Okolo 10. hodiny přišlo hlášení vysílačkou od dozorčího služby Obvodního oddělení [REDACTED] že RZS [REDACTED] oznámila výjezd do [REDACTED] ulice v [REDACTED] kde mělo dojít ke zranění sekerou. Bez bližších informací. Po cestě potkali sanitní vůz, který jel na místo, proto jeli za ním. Zastavili v prostoru před domem číslo [REDACTED] v [REDACTED] ulici a viděli, jak od tohoto domu přivádí žena nějakého pána, který měl na hlavě zkrvavený hadr a držel se za čelo. Po celém obličejí měl krev, i na ramenou. Po umístění do sanity ho svědek začal vytěžovat. Ten potvrdil svoji totožnost a uvedl, co se mu stalo. Řekl, že ho přepadl zákazník, který se jmenuje [REDACTED] [REDACTED] a že ho zná, protože spolu chodili do

školy. Kolega [REDACTED] se šel podívat nahoru k odstavené dodávce a zajistit místo činu a po chvíli se vrátil, že nahoře u posledního domu v [REDACTED] ulici je zraněná žena. Běželi tam a na schodech seděla mladá holka, která měla zkrvavenou hlavu, rozseknutý obličej. Byla evidentně v šoku a byla jim schopna říci jen svoje jméno, příjmení a datum narození a k tomu, co se stalo, už nebyla schopna podat informace. Proto vyžádali další sanitu. Kolega [REDACTED] potvrdil znalost osoby [REDACTED] [REDACTED] s tím, že se jedná o kriminálně závadovou osobu. V poslední době v [REDACTED] vytěžovali paní, která tam otevřela, a ta řekla, že u nich ten pošťák byl a ptal se na jméno [REDACTED] kterému měl na tuto adresu doručit balík. Tam ale nikdo takový nebydlí. **Druhý ze svědků** uvedl stejné skutečnosti a potvrdil, že to byl on, který našel poškozenou svědkyni [REDACTED] [REDACTED]. Také uvedl, že pořídil fotografii zranění dívky, když byla v sanitce. Jednalo se zranění tváře, zranění hlavy nezachytil. Když kontroloval poštovní vozidlo, byl nastartovaný motor a byly otevřené dveře řidiče. Na obou sedačkách byly pohozené papíry, byla tam krev a zbytky brýlí. O kus dál u kraje cesty si všiml kšiltovky a digitální čtečky. Kšiltovka byla od krve a byla proseknutá v oblasti kšiltu. **Z úředního záznamu Policie ČR (č. 1. 429)** je zřejmé, že svědek [REDACTED] [REDACTED] skutečně pořídil fotodokumentaci zranění obou poškozených, tedy i poškozeného [REDACTED] [REDACTED]. V přípravném řízení byl také vyslechnut majitel revolveru, **svědek [REDACTED] [REDACTED] (č. 1. 264)**. Potvrdil komunikaci s obžalovaným a vyjádřil se k e-mailové komunikaci s tímto, uvedl, že je v ní všechno uvedené a s obžalovaným jednal on jako [REDACTED] [REDACTED] neboť to dělal z toho důvodu, že balíčky na poštu nosí žena. Revolver prodával proto, že rozprodával sbírku historických zbraní, všechny vyrobené do konce roku 1890, tedy kategorie D, kterou mohou nabývat svéprávné osoby od 18 let. Některé zbraně byly funkční, některé nefunkční. Předmětný revolver inzeroval na stránkách [REDACTED] - [REDACTED]. Inzerát podával přes svůj mobilní telefon. Zájemce se nezajímal, zda je zbraň střelbyschopná, revolver by bylo možné uvést do schopného stavu, ale musel by to udělat puškař nebo hodně zkušený zámečnick. Revolver nebyl znehodnocen, ale nebyl funkční. Nebyl střelbyschopný. V přípravném řízení byl také vyslechnut jako **svědek** otec obžalovaného, [REDACTED] [REDACTED] (**č. 1. 301**), který v hlavním líčení využil svého práva dle § 100 trestního řádu a odmítl vypovídat. Svědek potvrdil, že dne 20. 12. 2019 odešel jeho syn okolo 9.15 hodin z bydlíště. Dále se vyjadřoval k jeho osobě a potvrdil, že syn nepracoval, poslední práci měl minulý rok v únoru. Svědek ho živil. Pokud jde o vztah syna ke zbraním, měl rád střílečky na počítačích, měl doma kuš. To je všechno. O střelných zbraních nemluvil.

8. Zdravotnická záchranná služba [REDACTED] kraje poskytla **záznamy o výjezdu (č. 1. 474 – 482)**, ze kterých je patrné, jak probíhalo ošetření a transport obou poškozených svědků. Dále jsou k dispozici **protokoly (č. 1. 484 – 487)** podle ustanovení § 55 trestního řádu o přepisu telefonického hovoru tísňové linky 155 Záchrané služby [REDACTED] kraje a AČR letecké záchranné služby [REDACTED] (**zvukový nosič č. 1. 483**). Z nich je zřejmá komunikace svědkyně [REDACTED] [REDACTED] se záchrannou službou tak, jak o ní vypovídala, a dále komunikace mezi oběma záchrannými složkami. **Z lékařských zpráv Fakultní nemocnice [REDACTED] Neurochirurgická klinika, klinika anest., resuscit. a intenz. med. a oddělení plastické chirurgie (č. 1. 400 – 411, 415 - 416)** vyplynulo, jaký byl zdravotní stav obou poškozených svědků a jakým lékařským úkonům se museli podrobit. Tyto lékařské zprávy také byly podkladem kromě jiného pro vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. **Z protokolů o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem (č. 1. 413 – 418)** bylo zjištěno, že ani jeden ze jmenovaných nebyl ovlivněn alkoholem. Jak již bylo řečeno, pro komplexní posouzení poranění obou poškozených svědků byl v přípravném řízení zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č. 1. 308)**. Z jeho závěrů vyplynulo, že **poškozená**

svědkyně ■■■■■ ■■■■■ utrpěla poranění uvedená ve zdravotnické dokumentaci FN ■■■■■ která jsou podrobně uvedena ve skutkové větě výroku rozsudku. Poranění v oblasti pravé tváře a tři rány v levé polovině hlavy poškozené byla ve zdravotnické dokumentaci popsána jako poranění sečná. K jejich vzniku dochází při dopadu ostrého nástroje na povrch těla. Ke vzniku poranění měkkých tkání táhnoucích se obloukovitě od zevní třetiny pravého obočí zevně od zevního koutku přes tvář přibližně v rýze mezi nosem a horním rtem, končící cca 3 – 5 mm od pravého ústního koutku pod hranicí retní červeně došlo při dopadu ostré hrany sečného předmětu do oblasti pravé tváře poškozené v průběhu jednoho úderu. V daném případě ostří sekery může být považováno za předmět plně způsobilý ke vzniku tohoto poranění. Poranění levé poloviny hlavy, tak jak byla popsána ve zdravotnické dokumentaci, svědčí pro tři samostatné údery ostrou hranou sečného předmětu vedenými proti levé polovině vlasaté části poškozené (spánkové, temenní a temeně-týlní krajině vlevo). V daném případě ostří sekery může být považováno za předmět plně způsobilý ke vzniku těchto poranění. Ranka délky cca 3 cm pronikající kůží do podkoží na hřbetu palce pravé ruky byla ve zdravotnické dokumentaci popsána jako sečná. K jejímu vzniku došlo při dopadu sečného nástroje na oblast hřbetu palce pravé ruky. **Poškozený svědek** ■■■■■ ■■■■■ utrpěl poranění uvedená ve zdravotnické dokumentaci FN ■■■■■ která jsou podrobně uvedena ve skutkové větě výroku rozsudku. Rána na čele délky cca 4 cm jdoucí od střední části vlevo nad očníci, na spodině s tříštivou zlomeninou v pravé čelní krajině a ve střední čáře s prolomením přední i zadní stěny vedlejší dutiny nosní čelní kosti vpravo a stropu dutin čichové kosti s pronikáním kostních fragmentů do dutiny lební, v okolí s prokrvácenými ložisky zhmožděné mozkové tkáně, s jemným krvácením pod omozečnicí, s puklinou jdoucí od zlomeniny čelně a temeně vzad přes střední čáru a doleva, byla popsána jako rána sečná. K jejímu vzniku došlo dopadem ostří sečného předmětu do oblasti čela poškozeného v průběhu jednoho úderu. V daném případě lze sekeru považovat za sečný předmět plně způsobilý ke vzniku tohoto poranění. Ke vzniku krevního výronu na levém předloktí došlo mechanismem tupého násilí při působení tlaku pevného, tvrdého předmětu, či pádem na takovýto předmět. V daném případě ke vzniku tohoto poranění mohlo dojít při jednom úderu pevným tvrdým předmětem, například topůrkem sekery, či tupou částí hlavy sekery, ale také k němu mohlo dojít například i při pádu poškozeného po útoku či násilném průběhu jeho útěku. V případě sečného poranění pravé tváře **poškozené svědkyně** ■■■■■ ■■■■■ došlo k poranění měkkých tkání, poranění kostí na spodině nebylo ve zdravotnické dokumentaci zjištěno a popsáno. Lze tak říci, že zraňující násilí do pravé části obličeje silou cca střední až vyšší intenzity. Jeví se jako pravděpodobné, že zraňující předmět dopadal na povrch těla spíše tečně v dlouhé ose svého ostří, tedy ne napřímo plnou vahou a pravděpodobně se tak jednalo o kombinaci sečného a řezného poranění, k jehož vzniku došlo ve chvíli, kdy k sobě poškozená a útočník stáli natočeni přibližně čelně a působící násilí bylo vedeno nejspíše mírně šikmo zprava, shora vlevo dolů (z pohledu poškozené). V případě tří sečných poranění klenby lební došlo k porušení kosti a v temeně-týlní krajině i k průniku zraňujícího nástroje do dutiny lební, lze říci, že zraňující násilí působilo na povrch vlasaté části hlavy vlevo poškozené silou intenzity vysoké. Sečná rána v levé spánkové krajině nepronikala do dutiny lební, došlo pouze k odseknutí kostních úlomků se zachováním vnitřní části kosti, tedy charakter poranění svědčí na šikmý dopad zraňujícího předmětu na povrch levé strany hlavy. Jeho lokalizace byla v zadní části levé spánkové krajiny a k odseknutí kostního fragmentu došlo nejspíše zepředu nazad. Zraňující násilí by tak působilo proti levé straně hlavy jmenované v době, kdy se nacházela útočníkovi natočena více levou boční až čelní stranou hlavy. V případě sečné rány klenby lební v temenní krajině vlevo došlo k odseknutí kostních úlomků se zachováním vnitřní části kosti, tedy rána nepronikala do dutiny lební. K odseknutí kostních fragmentů došlo při působení zraňujícího násilí zprava směrem doleva, tedy zraňující násilí nedopadalo na povrch hlavy zpříma, ale šikmo zprava, směrem doleva, ve chvíli, kdy se poškozená nacházela vůči útočníkovi zády. Sečná rána v temeně-týlní krajině vlevo pronikla do dutiny lební a lze tedy říci, že zraňující násilí působilo proti zadní části hlavy poškozené zpříma, a to ve chvíli, kdy se nacházela vůči útočící osobě natočena zadní částí hlavy. Proč v případě dvou sečných poranění nemuselo dojít k přímému zásahu s průnikem

zraňujícího nástroje do dutiny lební, by bylo možné vysvětlit částečným minutím sečného nástroje při snaze poškozené o obranu a pokus o útěk. Sečná ranka délky cca 3 cm pronikající kůží do podkoží na hřbetu palce pravé ruky bez popisu poranění kosti svědčí pro působení zraňujícího násilí silou mírné až střední intenzity. V případě sečné rány na čele, kterou utrpěl **poškozený svědek** [REDACTED] [REDACTED] lze říci, že zraňující násilí působilo na povrch těla silou vyšší intenzity. Lokalizace a charakter poranění svědčí pro působení zraňujícího násilí proti střední a pravé horní části čela poškozeného, tedy lze říci, že zraňující předmět dopadal do uvedené oblasti přibližně zepředu shora a mírně zleva (z pohledu poškozeného), a to ve chvíli, kdy k sobě poškozený a útočník byli natočeni čelně. Krevní výron na levém předloktí svědčí pro působení zraňujícího násilí silou mírné intenzity. Dále se ve znaleckém posudku uvádí, že **poškozená svědkyně** [REDACTED] [REDACTED] vzniklým poraněním nebyla bezprostředně ohrožena na životě, nicméně s ohledem na lokalitu, rozsah a charakter poranění, by bez zásahu odborné zdravotnické pomoci na životě ohrožena být mohla, a to zejména rozvojem otoku mozku, dále zejména možností následného krvácení do mozku či rozvojem nitrolební infekce a infekce měkkých tkání obličeje. V běžném způsobu byla významně omezena nutností pobytu v nemocničním zařízení od [REDACTED] [REDACTED] 2019 s podrobením se dvěma neodkladným operačním výkonům v celkovém znecitlivění, kdy by bez odborného zdravotnického zásahu utrpenými poraněními mohla být ohrožena na životě. Po propuštění do domácího ošetřování byla omezena v běžném způsobu života s nutností dodržovat klidový režim, ambulantními kontrolami ve zdravotnických zařízeních, kdy její léčba stále nebyla ukončena. Sebeobslužnost byla po propuštění do domácího ošetřování vcelku zachována (v průběhu ledna a února 2020 docházela do laserového centra z důvodu ošetření rozsáhlé jizvy obličeje vpravo a její léčba nebyla ke dni uzavření znaleckého posudku ukončena). **Poškozený svědek** [REDACTED] [REDACTED] nebyl utrpeným poraněním bezprostředně ohrožen na životě, nicméně s ohledem na lokalitu, rozsah a charakter poranění by bez zásahu odborné zdravotnické pomoci na životě ohrožen být mohl, a to zejména rizikem následného nitrolebního krvácení, otoku mozku či rozvojem nitrolební infekce. V běžném způsobu života byl významně omezen nutností pobytu v nemocničním zařízení od [REDACTED] [REDACTED] 2019 s podrobením se neodkladnému operačnímu výkonu v celkovém znecitlivění, kdy by bez odborného zdravotnického zásahu vzniklým poraněním mohl být ohrožen na životě. Po propuštění do domácího ošetřování byl omezen v běžném způsobu života nutností dodržovat klidový režim, ambulantními kontrolami ve zdravotnických zařízeních, kdy jeho léčba dosud nebyla ukončena. Sebeobslužnost jako taková byla zachována (léčba poškozeného nebyla dosud ke dni uzavření znaleckého posudku ukončena). Vyjádřit se k případným trvalým následkům lze nejlépe jeden rok po ukončení léčby, který nebyla dosud ukončena. Trvalé následky nelze dopředu předvídat, mohou však nastat v podobě rizika poudrazové epilepsie, přetrvávající bolesti hlavy, případně jiných neurologických příznaků v závislosti na lokalitě a rozsahu poškozené mozkové tkáně. V obou případech, zejména pak u poškozené svědkyně [REDACTED] [REDACTED] lze jako závažný trvalý následek považovat vznik rozsáhlé zohyzďující jizvy v obličeji. Sečná ranka u poškozené na hřbetu palce pravé ruky je poranění takového charakteru a nachází se v takové lokalitě, že by mohlo být považováno za poranění svědčící pro obranu proti útoku vedenému ostrou hranou. Krevní výron na levém předloktí poškozeného by bylo možno považovat za poranění svědčící pro obranu proti útoku vedenému hrubým násilím ze strany druhé osoby vůči útoku vedenému pevným, tupým předmětem. Dále bylo odkazováno na znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, jehož předmětem zkoumání byla kšiltová čepice poškozeného. Vzhledem ke zjištěnému lze říci, že kšiltová čepice způsobila do určité míry utlumení intenzity zraňujícího násilí, kdy by bez její přítomnosti zcela nepochybně došlo ke vzniku hlubšího a rozsáhlejšího poranění v oblasti čela poškozeného s možností vzniku i poranění bezprostředně život ohrožujícího. Znalkyně potvrdila výše uvedené závěry v hlavním líčení dne 21. 9. 2020 (**č. 1. 660**) dodala, že u obou poškozených byla zasažena mozková tkáň. Závažnost poškození mozku záleží na lokalitě. Ložiskové poškození mozku není životu přímo ohrožující, záleží samozřejmě i na rozsahu tohoto poranění, a na tom, jaká céva byla při tomto poranění zasažena. V případě poškozeného se jednalo v podstatě o těsné minuty a částečné

poškození příčného žilního splavu mozku. Kdyby ta rána šla o 1 – 2 mm vedle, došlo k jeho plnému protěti a jednalo by se o poranění vysoce život bezprostředně ohrožující. Toto krvácení se velmi špatně staví a na místě pro lékaře v terénu je to nemožné, toto se dá jedinečně na operačním sále. Pokud se jednalo o zasažení pouze mozkové tkáně bez větší cévy, tak tam to není bezprostředně život ohrožující, samozřejmě každý reaguje jinak. Mozková tkáň reaguje otokem, pokud je ten otok pouze lokální, nedojde k následnému sekundárnímu krvácení, toto ložisko v průběhu několika měsíců se postupně zmenší a hojí se jizvou. Nikdy se nenahradí původní mozkovou tkání. Tato jizva pak způsobuje právě trvalé následky v podobě epilepsie a bolestí hlavy. Následky poranění mozku je nejlépe hodnotit po půl roce, neboť by se již mohlo obnovit to, co se mohlo obnovit. Závěrem dodala, že poranění poškozené svědčí pro to, že utíkala.

9. S ohledem na trestní minulost obžalovaného i vzhledem k charakteru jím v minulosti spáchané trestné činnosti a taktéž vzhledem k charakteru a závažnosti nyní projednávané trestné činnosti byl v přípravném řízení zpracován k osobě obžalovaného **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie (č. 1. 332)**. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyplynulo, že obžalovaný netrpí a ani v době spáchání netrpěl žádnou duševní chorobou, ani poruchou, která by měla negativní dopad na jeho rozpoznávací nebo ovládací schopnost. Naplněna jsou pouze kritéria pro disociální poruchu osobnosti, což ovšem není nemoc. Na její podrobnější popis bylo odkázáno do kapitoly „Souhrn a psychopatologický rozbor“. V ní se uvádí, že tato porucha se u něho projevuje častým výskytem vážných poruch chování, které postupně vyústily ještě v adolescenci v řetězení trestné činnosti, s gradující závažností. Dokladem nízké poučitelnosti trestem je mimo jiné i to, současný a předchozí trestný čin obžalovaný páchá ještě za trvání předchozího podmíněného trestu, tj. v situaci, kdy by měl zvláště důkladně dbát na to, aby zákonné normy ani minimálně nepřekračoval. Obžalovaný nemá respekt k zájmům společnosti, druhých lidí, ani k normám zákonným. Prezентuje bez uzardění zcela amorální postoje, je egocentrickým, koncentrovaným na vlastní potřeby, senzitivita k druhým lidem je minimální, jeví se anetickým. Z citových hnutí jsou nejplastičtěji rozvinuté sebelítostivé kvality. Nemá vybudovaný systém zábran proti agresii, je mu dostupná agrese chladná, instrumentální. O tom svědčí již předchozí trestná činnost (loupež), stejně jako nyní projednávaná. Jeví se jako laxní, nevytrvalý, nezodpovědný. Určité rozpaky může vzbuzovat i slabá motivace ke konvenčním sexuálním aktivitám v širším pojetí, někdy se takový pokles motivace vidá u jedinců s odchylkou psychosexuálního vývoje. Dále se v závěrech znaleckého posudku uvádí, že vyšetřovaný čin nebyl v důsledku duševní choroby, motivace k činu z ní nevycházela, nejpravděpodobnějším motivem k činu byl hmotný zisk. Obžalovaný je osobou se zvýšeným sklonem k agresivnímu jednání, agresii používá jako prostředek k dosažení vlastních cílů. Kromě závislosti na tabáku nebyla zjištěna žádná jiná závislost. Škodlivě ale užívá marihuanu a alkohol. Škodlivé užívání je předstupně závislosti, kdy daná látka již negativním způsobem ovlivňuje zdraví nebo společenský život daného jedince, tento ale nad jejím užíváním ještě neztratil kontrolu, a pokud chce, je schopen se její konzumace zříci. Zpravidla také velmi dobře zná účinky této látky na svůj organismus, neboť ji užívá opakovaně. Ze spisu nevyplývá nic, co by svědčilo pro to, že by obžalovaný v době činu byl pod vlivem návykové látky. On sám její užití před činem popírá. Vyšetřovaný čin byl promyšlený, dopředu plánovaný a připravený. Jak rozpoznávací tak ovládací schopnosti tedy byly plně zachovalé. Pobyt obžalovaného na svobodě je společensky nebezpečný, nikoliv z důvodu duševní choroby. Psychiatrická léčba nemůže nebezpečnost obžalovaného pro společnost nijak snížit, není nemocný, není na něm tudíž co léčit, vyšetřovaná trestná činnost nebyla důsledkem duševní choroby. Povahu ani charakterové odchylky léčit nelze. Není tedy důvod k uložení žádného ochranného opatření. Obžalovaný je v současné době schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání i případného uloženého trestu. Jeho schopnost z trestu se poučit je ale v důsledku disociálních povahových rysů zcela minimalizovaná až nulová. V hlavní líčení dne 23. 9. 2020 (**č. 1. 673**) znalkyně potvrdila uvedené závěry a doplnila, že nejvýraznější rysy disociální poruchy osobnosti obžalovaného je pohrdání pravidly, totální ignorování potřeb ostatních, extrémní sobeckost,

neustálé tendence k překračování a neschopnost poučit se z trestu. Člověk, který je „normální“, když něco provede, nebo dopustí se nějaké trestné činnosti a je potrestán, tak se snaží do budoucna podobným situacím vyhnout, aby se to nestalo. Disociál přemýšlí v kategoriích, jak to udělá příště, aby se na to nepřišlo. Takže nepřemýšlí, jak to udělat, aby už nemusel páchat trestnou činnost, ale jak ji spáchat, aby mu to prošlo. Jde mu pouze o vlastní prospěch a je mu jedno, když někoho okrade, jaké to bude mít důsledky. Pokud v rámci vyšetření zmiňoval sebevražedné myšlenky, nepůsobilo to věrohodně. Navíc uváděl, že sebevraždu chtěl spáchat hodně zvláštním způsobem. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, ve svých závěrech uvedla, že obžalovaný je jedincem s podprůměrnou intelektovou výbavou, není důvod k úvahám o druhotném kognitivním deficitu. Jeho osobnost je ustrojena anomálně, je nositelem disociální poruchy osobnosti. Dlouhodobě překračuje formální a v neposlední řadě zákonná pravidla a normy, je nepoučitelný trestem, jeví se anetickým, s jasnými amorálními postoji, nevytrvalý, nezodpovědný, laxní, sebelítostivý, jeho svědomí je disfunkční. Nemá vybudované zábrany proti agresii. V sebeobhajobě je stenický. Nelze spoléhat na adekvátní sebereflexi, na úsilí k nápravě. Lze vyloučit z duševní poruchy vyplývající motivaci činu, bude-li vina prokázána, motivace jeho činu byla ryze zistná. Obžalovaný s pravděpodobností blížící se jistotě zůstane osobou vysoce rizikovou z hlediska budoucích protispolečenských jednání. Možnosti resocializace jsou mimořádně omezené, znalkyně ji považuje za zvláště obtížnou až vyloučenou. V kapitole „Souhrn a rozbor“ znalkyně toto odůvodnila tím, že obžalovaný nemá žádné nosné zdroje pro pokroky při resocializaci – je disociálním, jasně amorálním, sebestředným, ale také lenivým a nevytrvalým, což minimalizuje možnosti alespoň apelovat na výhodnost pragmatického přizpůsobení na zákony (dlouhodobě přizpůsobení se pro to, že je to osobně výhodné). Nemá kvalifikaci, je lenivý, jeho svědomí je disfunkční, opora v rodině je spíše slabá, nemá jiné nosné vztahy. V hlavním líčení dne 23. 9. 2020 znalkyně potvrdila své závěry a kromě jiného vysvětlila pojem druhotný kognitivní deficit. Jedná se o to, že například toxické látky nebo úraz hlavy mohou způsobit nějaké organické nebo funkční změny na centrálním nervovém systému, což se u obžalovaného neobjevilo. Jeho tvrzení o tom, že vypovídal podle návrhu policie, je účelová lež například proto, že u výsledku musel být obhájce. Byla věnována také pozornost jeho sebevražedným myšlenkám a nabízí se otázka, proč to neudělal a proč chtěl zvolit tak nákladný způsob, když navíc zbraň neměla náboje. Zapadá to do konceptu, že obžalovaný chtěl vzbudit lítost. Pokud jde o jeho projev lítosti k poškozeným, ten se mimořádně limitně blíží nule. Pokud jde o postoj k účtům k životu a zdraví ostatních, tak je třeba říci, že cokoliv slouží jemu, je dobré, a to ostatní je prostě podřadné hodnoty, a to se u něho týká účty nejen ke zdraví, ale i k druhým lidem, k jejich potřebám. Není vybudovaná žádná účta k zájmům společnosti. Tam chybí opravdu i tak elementární citění, jako, že když něco někomu seberu, tak to někomu bude chybět. Jeho pojetí světa se dá generalizovat na míru účty ke zdraví lidí. Domnívá se, že sekeru použil i přesto, že uváděl, že ji měl jako nástroj pohružky proto, že ho poškozený poznal. Dále zopakovala důvody pro obtížnou či vyloučenou resocializaci a doplnila, že je tam dvojí zkušenost, že v podmínce by měl člověk dbát na to, aby neudělal ani maličkost, on spáchal novou trestnou činnost, a nyní projednávaná trestná činnost je opět spáchána ve stavu podmíněného odsouzení. Není u něho kvalifikace ani vůle ji získat, nejsou tam pracovní návyky, spolupráce s probační a mediační službou byla více než bídná. V podstatě už nemá velký vliv sociální opora s někým z rodiny. V podstatě není známo, jak by se resocializační program měl vyprojektovat, aby měl nějakou naději, protože se není o co opřít. K tomu, že disociálnost u obžalovaného je tak výrazná i přes nízký věk, je třeba uvést, že se hovoří o tom, že biologie je zodpovědná zhruba za dvě třetiny povahové výchovy, ten zbytek je výchova. Je to tedy dáno obojím. Ohromnou roli u disociálních osobností hraje vlastní vůle něco s tím udělat, alespoň v tom sebestředném smyslu, že chci mít lepší život. On k tomu nemá vytrvalost, disociálně se zřejmě bude chovat dále, ale otázka je potom tíže disociálních činů. Při resocializačních snaženích nelze změnit osobnost, ale aspiruje se na to, aby těch přestupků proti zákonu bylo méně, nebo byly lehčí. Aby se z někoho, kdo je disociálně vybaven, stal normativní člověk, je v podstatě vyloučená záležitost. Pokud bylo znalkyni předestřeno státní zástupkyní, že obžalovaný je ohrožen trestní sazbou odnětí svobody

15 až 20 let a zda-li při uložení spodní hranice trestní a možného výkonu trestu je šance při jeho věku, že by v případě propuštění na svobodu bylo minimalizováno nebo sníženo nebezpečí, že se vrátí k tomu, co udělal před 15 lety, znalkyně uvedla, že je nucena říci, že v podstatě vylučuje, že i po 15 letech úplně přestal s trestnou činností, nebo s něčím, co je protizákonné. Jeho přestupky by možná mohly být nižší, to je realističtější cíl, na druhou stranu toto nelze považovat za úspěšnou resocializaci.

10. Soud provedl v hlavním líčení postupem dle § 2 odst. 5 trestního řádu všechny shora uvedené důkazy a dospěl přitom k závěru, že byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Zmíněné důkazy pak zhodnotil skutečně podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, jak je mu uloženo v § 2 odst. 6 trestního řádu. Na základě tohoto procesu mohl uzavřít, že vina obžalovaného byla bez jakýchkoliv pochyb prokázána a byla vyjádřena ve skutkových větvích výroku tohoto rozsudku. Na rozdíl od obžaloby je soud toho názoru, že obžalovaný se dopustil tří samostatných útoků (při zachování totožnosti skutku, jak bude uvedeno dále), které byly právně kvalifikovány tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku a jak bude podrobně rozvedeno v dalším odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. Bez jakýchkoliv pochybností je třeba konstatovat, že obžalovaný chtěl získat již několikrát zmiňovaný revolver od jeho původního majitele tím, že mu bude zaslán poštou na dobírku a on se ho nějakým způsobem zmocní, aniž by uhradil dohodnutou cenu. Pochybným se jeví tvrzení obžalovaného, proč chtěl revolver získat. Podle názoru soudu nemůže obstát jeho vyjádření, že se zajímá o střelné zbraně, a protože rozprodal jejich původní sbírku, chtěl si založit sbírku novou. Na tomto místě se je třeba pozastavit nad tím, kde by obžalovaný, který již předtím páchal trestnou činnost, nebyl zaměstnán a živil ho otec, získal finanční prostředky na předchozí sbírku, a pokud by ji rozprodal, pak by jistě získal finance na koupi tohoto revolveru. Navíc v přípravném řízení o takových skutečnostech obžalovaný vůbec nemluvil a zmínil se o nich bez jakýchkoliv bližších podrobností až v hlavním líčení. Je třeba připomenout svědeckou výpověď jeho otce, se kterým sdílel společné bydliště, ze které vyplynulo, že o žádné sbírce zbraní nevěděl, a lze velmi důvodně předpokládat, že pokud by se takováto sbírka střelných zbraní jeho syna nacházela v domě, pak by o ní jistě věděl. Důvod, pro který chtěl obžalovaný revolver získat, se soudu nepodařilo objasnit, ale jak již bylo řečeno, tato skutečnost nemá žádný zásadní vliv na posouzení viny obžalovaného. Již bylo prezentováno, že je s podivem, že na jím označených místech byla nalezena bunda a obálka od zásilky, avšak nikoliv revolver ani sekeru, kterou při útoku použil. Těmito okolnostmi se soud dále již nezabýval a nehodlá v tomto směru vytvářet jakékoliv spekulace. Každopádně obžalovaný podnikl všechny kroky k tomu, aby utajil svoji totožnost, bezplatně získal revolver k účelům, které zná pouze on. Vymyslel si falešné jméno a za doručovací adresu zvolil místo, které dobře znal, a které bylo vhodné k jím plánovanému útoku po zmocnění se zásilky. Toto místo ještě přizpůsoboval, aby situace pro něho byla co nejpříjemnější a jím plánovaný úspěch zaručen. Je třeba říci, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného v tom směru, že od počátku měl úmysl získat revolver tím, že usmrtí osobu, která mu bude zásilku doručovat. Nebyla vyvrácena obhajoba, že sekeru si přinesl na místo proto, aby ji použil jako donucovací prostředek, pokud by mu zásilka bez zaplacení nebyla vydána, že by ji použil jako pohružku, a nikoliv k přímému násilí. Z tohoto důvodu, jak bude uvedeno dále, také jeho jednání kvalifikované jako zvláště závažný zločin vraždy nebylo kvalifikováno jako zločin vraždy po předchozím uvážení, neboť nebylo prokázáno, že všechny výše popsané promyšlené kroky činil již v úmyslu někoho usmrtit, on je činil v úmyslu se jím popsaným způsobem zmocnit doručované zásilky. Nemůže být tedy o tom pochyb, že obžalovaný se chtěl od počátku zmocnit revolveru, nezplatit za něj, byť jeho majiteli zcela vážně předstíral, že jej zaplatí na dobírku prostřednictvím České pošty, což však učinit nechtěl a chtěl se ho zmocnit i též jím popsaným způsobem pod nejméně pohružkou násilí. Situace se však změnila v okamžiku, když zjistil, že poštovní doručovatel je jeho spolužák, který ho navíc poznal. V tom okamžiku si domyslel, že pokud by se zmocnil zásilky, ať již tím způsobem, že by jí pouze nezaplatil a utekl, nebo tím

způsobem, že by se jí zmocnil pod pohrůzkou násilí – sekerou, byl by díky identifikaci ze strany svého spolužáka odhalen se všemi trestně právními důsledky. Jeho touha získat revolver však byla velice silná, a jak již bylo řečeno dále, soudu se nepodařilo objasnit, proč chtěl obžalovaný tento revolver získat za každou cenu, jistě ne pouze do své sbírky. Navíc obžalovaný zjistil, že zásilka se nenachází v nákladovém prostoru, ale v kabině řidiče, a proto měl jedinou možnost, a to poškozeného [REDACTED] [REDACTED] usmrtit, aby se revolveru zmocnil, a aby se ho zbavil jako osoby, která by ho později identifikovala jako pachatele tohoto jednání. Proto využil momentu překvapení a udeřil ostrým sekery poškozeného do hlavy. V ten okamžik se jistě již mohl zásilky zmocnit, avšak jeho další záměr směřoval k tomu, se právě tohoto svědka zbavit, proto na něho zaútočil znovu, avšak poškozený jeho útok částečně vykryl a utekl, takže v něm obžalovaný nemohl pokračovat. Současně v tento okamžik vstoupila na scénu poškozená [REDACTED] [REDACTED] o jejíž přítomnosti obžalovaný v té době nevěděl. V tomto směru nebyla vyvrácena jeho obhajoba, byť tato svědkyně uváděla, že ji obžalovaný vidět mohl. Soud se domnívá, že obžalovaný nemohl předpokládat, že v poštovním voze pojedou ještě další osoba. Tato svědkyně na obžalovaného zakřičela v okamžiku, kdy chtěl zaútočit znovu na poškozeného [REDACTED] [REDACTED] a ten toho využil k útoku. V tento moment přichází další rozhodnutí obžalovaného směřující k tomu, aby se zmocnil zásilky, která je stále v poštovním automobilu a o které ví právě tato poškozená. Proto na ni zaútočil, a byť není zřejmé z jeho výpovědi ani z výpovědi poškozené, jak celý útok probíhal, bylo provedenými důkazy bezpečně zjištěno, že poškozenou srazil na zem a pokusil se jí udeřit sekerou. V té době mohlo dojít k poranění na pravé ruce. Každopádně svědkyně musela vstát, neboť k dalším úderům sekerou ze strany obžalovaného došlo v okamžiku, kdy tato stála. K poranění v obličejové části hlavy poškozené došlo tehdy, když obžalovaný a poškozená stáli proti sobě. Již toto zásadní poranění vyřadilo poškozenou ze hry a obžalovaný se mohl zcela pohodlně zmocnit jím tolik chtěné zásilky. Avšak on musel jednat dál, aby se zbavil i této svědkyně, která by ho mohla identifikovat jako pachatele výše popsaných jednání. Proto na ni zcela prokazatelně zaútočil, když se otáčela, a dále v době, kdy k němu byla otočena zády a zcela evidentně chtěla z místa uprchnout. Obžalovaný se jí pokusil zlikvidovat třemi údery ostrým sekery do zadní části hlavy. Teprve po útoku i této poškozené se obžalovaný zmocnil zásilky revolveru z kabiny a z místa činu utekl. Byť průběh útoku na oba poškozené nebyl zcela zásadně zdokumentován výpovědí obžalovaného, ani výpovědí obou poškozených, z toho, co je v nich uvedeno a dále z dalších důkazů, především ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, nemůže být pochyb o tom, že útok proběhl právě tímto popsaným způsobem. Již z toho, že obžalovaný útočil sekerou pouze proti hlavě obou poškozených, a to silou zjištěnou výše uvedeným znaleckým posudkem, lze učinit spolehlivý závěr, že chtěl oba poškozené usmrtit, a to proto, aby se zmocnil revolveru a také proto, aby se jich zbavil jako možných svědků. Lze uzavřít, že nebylo prokázáno, že by od počátku takto popsaný útok proti oběma poškozeným plánoval a připravoval se na něj, jím činěné kroky popsané shora směřovaly především k tomu, aby se podvodným způsobem zmocnil revolveru, a až situace na místě jej přiměla k rozhodnutí, aby proti oběma poškozeným jednal v úmyslu je usmrtit z popsaných důvodů. V tu chvíli totiž obžalovaný neměl ani jinou možnost, neboť se za každou cenu chtěl revolveru zmocnit a vzhledem k charakteru jeho osobnosti a její disociální poruše k tomu zvolil způsob, který byl v tuto chvíli pro něho nejvhodnější bez ohledu, k jakým následkům může dojít.

11. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsaného ve skutkových větech výroku rozsudku se dopustil obžalovaný, který je trestně odpovědný, pak soud také musel určit zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je třeba předeslat, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný čin, a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku soud

dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkových podstat dále uvedených trestných činů. Pokud jde o skutek 1, pak se jedná o přečin a pokud jde o skutky 2 a 3, pak se jedná o zvlášť závažný zločin. Podle § 14 odst. 1 trestního zákoníku se totiž trestné činy dělí na přečiny a zločiny. Podle odst. 2 přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy, a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let. Podle odst. 3 zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvlášť závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby, nejméně deset let. Jak již bylo řečeno, soud se domnívá, na rozdíl od obžaloby, že se obžalovaný dopustil tří samostatných skutků, samozřejmě v souladu se zásadou zachování totožnosti skutku. Podle ustálené judikatury (viz usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 8 Tdo 1464/2012) totožnost skutku je zachována (v poměru mezi obžalobou a rozhodnutím soudu o ní) kromě jiných případů i tehdy, jestliže je úplná shoda alespoň v jednání při rozdílném následku nebo je úplná shoda alespoň v následku při rozdílném jednání, anebo jednání nebo následek (nebo obojí) jsou alespoň částečně shodné, shoda ovšem musí být v podstatných okolnostech, jimiž se rozumí zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace, která přichází v úvahu; podstatnými z tohoto hlediska nejsou ty skutkové okolnosti, které charakterizují jen zavinění či jiný znak subjektivní stránky činu. Na zachování totožnosti skutku nemají vliv změny v okolnostech, které pouze individualizují žalovaný skutek z hlediska času, místa a způsobu spáchání činů, formy zavinění, rozsahu následků a motivace, když jiná shoda v následku či jednání není dotčena. Tak na podstatě skutku nic nemění například upřesnění data spáchání trestného činu proti obžalobě. Totožnost skutku zůstane zachována, jestliže odpadnou nebo se změní některé skutečnosti uvedené v obžalobě, které se vztahují k jiným okolnostem, než k relevantnímu jednání nebo následku. Totožnost skutku bude zachována při rozdílném následku i tehdy, když skutečnosti zjištěné v hlavním líčení, které charakterizují jednání obviněného, jsou alespoň částečně totožné s popisem jednání v obžalobě. O totožný skutek jde tehdy, je-li totožná podstata skutku, tj. je-li zachována alespoň částečná totožnost jednání nebo alespoň částečná totožnost následku. Nad rámec vyřčeného je možné říci, že za základní kritérium pro určení totožnosti skutku se považuje totožnost jednání a totožnost následku. K zachování totožnosti není podle toho třeba, aby tu byla v obou směrech, nýbrž stačí, jestli je zachována alespoň ve směru jednom. Podle názoru soudu se jedná o tento případ. Ve skutkové větě obžaloby je zcela jednoznačně popsáno jednání obžalovaného směřující k podvodnému vylákání revolveru, takže je zde popsáno takovéto jednání včetně záměru způsobit obžalovaným chtěný následek. Pochopitelně je zde i zcela jednoznačně popsáno jeho další jednání ve vztahu k oběma poškozeným tyto postupně usmrtit, včetně jeho záměru ke způsobení zjištěných následků. Byla tedy splněna podmínka, že byla zachována alespoň částečně totožnost jednání, i částečně totožnost následku. Pokud jde o právní kvalifikaci jednotlivých skutků, pak je třeba uvést následující. Skutkem popsaným v **bodě 1 skutkové věty výroku rozsudku** obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu sebe obohatit tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Soud je toho názoru, že tento přečin zůstal skutečně nedokonán, neboť jím předpokládaný následek, tedy obohacení obžalovaného, nebyl způsoben jednáním, které uvádí tato skutková podstata, ale tím, že obžalovaný reagoval na vzniklou situaci a k následku nastalo až jednáním, které zakládá skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy ve stádiu pokusu. K jednotlivým znakům lze uvést tolik. Objektem trestného činu je zde cizí majetek. Pod jeho pojem zahrnujeme souhrn všech majetkových hodnot, krom jiného i věci. Objektivní stránka trestného činu podvodu spočívá kromě jiného v tom, že pachatel jiného uvede v omyl, v důsledku čehož tato osoba provede majetkovou dispozici, a tím vznikne škoda nikoliv nepatrná na cizím majetku a dojde k obohacení pachatele nebo jiné osoby. Podvodné jednání, tj. uvedení v omyl, může směřovat nejen vůči poškozené, ale i vůči jiné osobě. Omyl je rozpor mezi

představou a skutečností. Uvedením v omyl je jednání, kterým pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Může se tak stát lstí, ale může jít i jen o pouhou nepravdivou informaci, nevyžaduje se nějaká zvláštní rafinovanost. Omyl je rozpor mezi představou u podváděné osoby a skutečností. Omyl se zpravidla týká platební schopnosti dlužníka či možnost zaplatit za nezákonné služby či zboží. Mezi omylem u podváděné osoby, majetkovou dispozicí, kterou provede oklamaný, a na základě jím vzniklou škodou u poškozeného a obohacení pachatele musí být příčinná souvislost. Je zcela zřetelné, že obžalovaný od počátku uváděl poškozenému mylné informace jak o svoji osobě, tak o své platební schopnosti, od počátku zde bylo úmyslné zavinění, a to formou úmyslu přímého získat pro sebe revolver bez úhrady jeho sjednané ceny. Hodnota revolveru byla stanovena odborným vyjádřením na částku 10 000 Kč. Škodou na cizím majetku je újma majetkové povahy. Jejím obsahem může být peněžitá částka, nějaká věc. Podvod je trestným činem, je-li způsobena na cizím majetku škoda nikoliv nepatrná. Tou se rozumí následek ve formě škody, nejméně v částce 5 000 Kč, což vyplývá z výkladového pravidla v § 138 odst. 1 pro určení hranic výše škody. Při závěru o výši škody způsobené na cizím majetku trestným činem podle § 209 odst. 1 spáchaným vylákáním věci podvodným slibem zaplacením dohodnuté částky je nutno vycházet ze skutečné hodnoty věci, a nikoliv z výše dohodnuté částky. Proto soud vycházel ze zmíněného odborného vyjádření. Skutkem popsaným **v bodě 2 skutkové věty výroku rozsudku** obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. e), písm. j) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu jiného úmyslně usmrtit, a tento čin spáchat na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Skutkem popsaným **v bodě 3 skutkové věty rozsudku** obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. e), písm. h), písm. j) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu jiného úmyslně usmrtit, a tento čin spáchat na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Vzhledem k tomu, že nedošlo k fatálnímu následku v podobě smrti obou poškozených, jedná se právě o nedokonaný trestný čin ve stádiu pokusu. Ke společným znakům obou těchto zvláště závažných zločinů lze uvést následující. Předně je třeba uvést, že soud dospěl k závěru, že nebyly naplněny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákona, tedy že došlo ke spáchání tohoto trestného činu po předchozím uvážení. Tato právní kvalifikace byla použita v obžalobě. Soud je však toho názoru, že obžalovaný sice zvažoval rozhodující okolnosti provedení činu, jak předpokládá znak „předchozí uvážení“, včetně zvolení místa a doby spáchání, tyto rozhodující okolnosti se však nevztahovaly k jeho úmyslu oba poškozené usmrtit, ale pouze k tomu, aby získal jím objednaný revolver, byť předpokládal eventualitu pohrůžky násilí. Jeho úmysl oba poškozené usmrtit byla reakce na vzniklou situaci, kterou nemohl předpokládat, takže se na ni nemohl ani připravit. Jeho obhajoba v tom směru, že od počátku neměl úmysl někoho usmrtit v souvislosti se získáním zásilky, nebyla vyvrácena. Pokud jde pak o jednotlivé znaky, je třeba uvést, že předmětem ochrany je lidský život. Předmětem útoku je pouze živý člověk, kterým je dítě, které přestalo být lidským plodem, poté dospělý člověk až do okamžiku smrti v biologickém smyslu. Pojem smrti je vykládán na základě poznatků lékařské vědy jako biologická smrt mozku – takový stav organismu, u kterého je obnovení všech životních funkcí již vyloučeno. Objektivní stránka trestného činu vraždy je charakterizována usmrcením člověka, kterým se rozumí jakékoliv zbavení života živého člověka. Přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Proto je vraždou jak zastřelení, probodnutí, tak i dlouhodobé týrání a nepodávání stravy dítěti anebo déle trvající podávání jedu v malých dávkách. Usmrcení člověka lze spáchat jak konáním, tak opomenutím. Trestný čin vraždy je ve smyslu § 13 odst. 2 trestního zákoníku trestným činem úmyslným. Úmysl

pachatele, byť eventuální, musí směřovat k usmrcení člověka. Pokud by pachatel jednal v úmyslu ohrozit nebo poškodit jiný zájem chráněný trestním zákoníkem, než zájem na ochraně života, a jeho jednání mělo za následek smrt člověka, ke kterému by nebyl dán úmysl pachatele (pachatel nechtěl smrt způsobit a nevěděl, že takový následek může způsobit, anebo to sice věděl, ale nebyl s tím srozuměn), není trestně odpovědný za vraždu. Toto však není případ obžalovaného. Podle názoru soudu podle způsobu útoku a jeho motivu obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Jinými slovy obžalovaný chtěl oba poškozené usmrtit, aby dosáhl svého cíle, tedy získání revolveru, a současně se jich zbavit jako osob, které by ho mohly identifikovat a prozradit. Pokud jde o jednotlivé znaky kvalifikovaných skutkových podstat uvedených v § 140 odst. 3 trestního zákoníku, které obžalovaný svým zájmem naplnil, pak je třeba zdůraznit následující. Pokud jde o znak „na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti“, pak pachatel při naplnění této okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby spáchá trestný čin vraždy na svědkovi právě s výkonem jeho povinnosti. Pojem v souvislosti je pojem širší, než pojem pro výkon. Postačí jakákoliv, byť vzdálená, souvislost. Svědek je osoba rozdílná od obviněného (v trestním řízení nebo v řízení před mezinárodním soudním orgánem) nebo od účastníků řízení (v občanském soudním řízení, ve správním soudnictví nebo v řízení před mezinárodním soudním orgánem), která je předvolána orgánem činným v přípravném řízení trestním nebo soudem. Za svědka ve smyslu § 140 odst. 3 písm. e) je třeba považovat nejen osobu, která již byla alespoň předvolána jako svědek a má tedy již procesní postavení svědka, ale i osobu, kterou pachatel úmyslně usmrtil v souvislosti s budoucím výkonem její svědecké povinnosti, neboť za svědka podle uvedeného ustanovení je třeba považovat svědka v materiálním smyslu, tedy osobu, která vnímala skutečnosti, jež mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, či jiných orgánů, a to i mezinárodních soudních orgánů. Pachatel u této zvlášť přitěžující okolnosti z hlediska zavinění nemusí vědět, že jde o osobu v postavení svědka ve smyslu konkrétního procesního nebo jiného právního předpisu, který upravuje jeho postavení. Postačí, že zná skutkové okolnosti, ze kterých vyvozuje, že jde o svědka, který má povinnosti z takového postavení vyplývající. Pachatel však musí k usmrcení svědka přistoupit v souvislosti s výkonem jeho povinnosti vyplývající z takového postavení (viz § 17 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku). Vzhledem k tomu, že smrt jiného musí být způsobena v souvislosti s výkonem povinnosti svědka, pachatel zde vždy jedná z této pohnutky v přímém úmyslu, ale následek, respektive účinek, tedy smrt člověka, zde může být způsobena v eventuálním úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když s ní pachatel může být jen srozuměn. Obžalovaný zcela zřetelně věděl, že jak poškozeným ██████████ ██████████ který ho znal a poznal, tak eventuálně poškozenou ██████████ ██████████ která ho sledovala při útoku na prvně jmenovaného, může být identifikován a tudíž prozrazen, že se dopustil jednání, které je popsáno v bodě 1 a 2 skutkové věty výroku rozsudku. Způsob jeho útoku proti oběma pak zcela reprezentuje jeho záměr oba poškozené v úmyslu přímém usmrtit, aby se jich zbavil jako svědků. Pokud jde o další znak „v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch“ soud uvádí, že nemusí dojít k získání majetkového prospěchu. Minimální výše majetkového prospěchu není stanovena, ani velmi malý prospěch sám o sobě neodůvodňuje nepoužití této okolnosti, neboť v zásadě svědčí o tom, že pachatel si neváží lidského života a má k němu zcela bezohledný postoj. V úmyslu získat majetkový prospěch bude vražda především spáchána v případech, kdy jednání pachatele bude směřovat ke zmocnění se věci, peněz nebo jiného majetku. Tato skutečnost nastala v případě obžalovaného, neboť tento v případě obou poškozených chtěl oba usmrtit, aby získal jím objednaný revolver bez zaplacení jeho hodnoty. Pokud jde o skutek popsáný v bodě 3 výroku rozsudku „opětovně“, pak pod pojmem opětovně se rozumí případy, kdy pachatel trestný čin vraždy uvedený v odst. 1 nebo 2 opakuje, tedy především jde o souběh trestných činů podle § 140, přičemž není třeba, aby za takový čin byl již pravomocně odsouzen. Patří sem však samozřejmě i případy, kdy pachatel byl již v minulosti za takový čin pravomocně odsouzen nebo i potrestán. Pod tento pojem lze zařadit i případy, kdy pachatel byl již za takový čin odsouzen, avšak hledí se na něho, jako by odsouzen nebyl. Není důležité, zda některý z činů posuzovaných

z hlediska opětovnosti byl pokusem nebo přípravou k trestnému činu vraždy. Z hlediska zavinění postačí ve smyslu § 17 písm. b) trestního zákoníku ve vztahu ke znaku opětovně nedbalost. Soud je toho názoru, že i tento znak byl v případě uvedeného skutku naplněn. Nejedná se o útok jednoho pokračujícího trestného činu, neboť nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl od počátku záměr usmrtit jak poškozeného [REDAKCE] a už vůbec nelze usuzovat, že by měl záměr usmrtit poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] když nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že o její přítomnosti do určitého okamžiku vůbec nevěděl. Z tohoto důvodu byl tedy naplněn znak opětovnosti, neboť obžalovaný poté, co se pokus usmrtit prvně jmenovaného, a zjistil, že na místě je i druhá poškozená, rozhodl se ze stejných důvodů usmrtit i tuto. Je tedy zřejmé, že tedy krátce po sobě, tedy opětovně, se pokus zavraždit druhou osobu, takže o naplnění uvedeného znaku nemůže být pochyb.

12. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, byly vzaty do úvahy všechny zásady uvedené v § 36 – 38 trestního zákoníku. Soud přitom dospěl k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem, a to s důrazem na uplatnění zásad uvedených v § 38 odst. 1 – 3 trestního zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu. V tomto směru je třeba říci, že obžalovaný byl krátce po spáchání výše popsané trestné činnosti zadržen a byl vzat do vazby. Posléze byl z vazby propuštěn a tzv. „převeden“ do nařízeného výkonu trestu odnětí svobody. Jeho hodnocení za pobyt ve vazbě od [REDAKCE] 12. 2019 do [REDAKCE] 2. 2020 ze strany Vězeňské služby České republiky je bez negativních poznatků. Při určení povahy a závažnosti trestného činu soud přihlédl ke všem okolnostem uvedeným v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem, kterým je jednak cizí majetek, a jednak, a to především, život a zdraví člověka. Podle systematiky trestního zákoníku jsou trestné činy proti životu a zdraví obsaženy v hlavě I, zvláštní části, je tedy zřejmé, že se jedná o jeden z nejvýznamnějších chráněných zájmů. Kromě majetkového přečinu se obžalovaný dopustil dvou zvláště závažných zločinů, a to v době, kdy mu běžely dvě zkušební doby podmíněného odsouzení, jak bude rozvedeno dále. Obžalovaný do značných podrobností naplánoval své jednání směřující k tomu, aby se zmocnil jím chtěného revolveru. Z provedených důkazů se soudu nepodařilo prokázat, že by plánované kroky činil i ve vztahu k tomu, aby oba poškozené usmrtil. Tento závěr již byl vyřčen v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, což našlo také výrazu v použité právní kvalifikaci u zvláště závažného zločinu vraždy proti obžalobě. Je však zřejmé, že obžalovaný vytvořil všechny podmínky pro to, aby získal požadovaný revolver bez zaplacení jeho hodnoty, plánoval různé varianty jak se ho zmocnit, včetně varianty s použitím pohružky násilí, utajil svoji pravou identitu a zvolil takové místní a časové podmínky, aby jeho záměr byl úspěšný. Vzhledem ke konkrétní situaci na místě při doručování zásilky se však rozhodl jak poškozeného [REDAKCE] tak poškozenou [REDAKCE] usmrtit. K tomu použil velmi devastující způsob tak nebezpečnou zbraň, jako je sekera, jen proto, aby dosáhl svého cíle, tedy získání revolveru. Je otázkou, proč takovouto zbraň chtěl za každou cenu, soud nemohl uvěřit jeho tvrzení, že to bylo pro sběratelské účely, neboť existence jím tvrzené sbírky nebyla prokázána. Dále je třeba uvést, že k fatálnímu následku ve formě usmrcení poškozených nedošlo jen na základě okolností, které byly na vůli obžalovaného zcela nezávislé. K osobě obžalovaného je třeba konstatovat, že je svobodný a bezdětný. Má ukončené základní školní vzdělání, když studium na střední [REDAKCE] škole nedokončil. V době páchaní trestné činnosti obžalovaný nikde nepracoval, v podstatě jej živil otec. Podle sdělení Úřadu práce České republiky v té době nepobíral dávky podle zákona o životním existenčním minimu a zákona o pomoci v hmotné nouzi. Taktéž nepobíral dávky podle zákona o sociálních službách. V evidenci uchazečů o zaměstnání byl veden od [REDAKCE] 2016 do [REDAKCE] 2016 a dále v době od [REDAKCE] 2017 do [REDAKCE] 2017. Ze opisu z evidence přestupků je zřejmé, že v roce 2016 byl projednáván pro přestupek dle § 49 odst. 2 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., a byla mu uložena pokuta ve výši

1500 Kč. V souvislosti s možností nápravy bylo z popisu rejstříku trestů zjištěno, že obžalovaný byl jako mladistvý dvakrát projednáván před soudem. Rozsudkem Okresního soudu v Chebu, jako soudu pro mládež, ze dne 12. 10. 2016 č. j. 5 Tm 5/2016 – 254 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání pokračujícího provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku z části ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, a dále pro pokračující provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku a podle příslušných ustanovení zákona č. 218/2003 Sb., mu bylo podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku uloženo úhrnné opatření odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dva roky s dohledem. Rozsudek nabytí právní moci 30. 11. 2016. Usnesením stejného soudu ze dne 12. 3. 2019 č. j. 5 Tm 5/2016 – 331 bylo rozhodnuto tak, že podle § 33 odst. 2 písm. b), c) zákona č. 218/2003 Sb., se původní trestní opatření odnětí svobody podmíněně odložené na zkušební dobu s dohledem ponechává v platnosti a zkušební doba se prodlužuje o 24 měsíců a podle § 15 odst. 2 písm. c) a § 18 odst. 1 písm. e) citovaného zákona se mu ukládá výchovné opatření, a to výchovná povinnost nahradit podle svých sil škodu způsobenou proviněním. Toto usnesení nabylo právní moci 16. 3. 2019. Usnesením stejného soudu ze dne 24. 1. 2020 č. j. 5 Tm 5/2016 – 358 bylo rozhodnuto tak, že podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku odsouzený vykoná trestní opatření odnětí svobody v trvání šesti měsíců uvedené výše, a to ve věznicí s ostrahou. Toto usnesení nabylo právní moci dne 24. 1. 2020. Trestní opatření začal obžalovaný vykonávat ■ 2. 2020 a vykonal jej dne ■ 8. 2020. Znamená to tedy, že podle ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., se v tomto případě na obžalovaného hledí, jako by nebyl odsouzen, neboť mu bylo uloženo trestní opatření odnětí svobody v délce nepřevyšující jeden rok a bylo vykonáno. Tato skutečnost měla vliv především na přitěžující okolnost předchozího odsouzení, kdy k tomuto odsouzení soud přihlížet nemohl. Rozsudkem Okresního soudu v Chebu, jako soudu pro mládež, ze dne 9. 3. 2018 č. j. 5 Tm 8/2017 – 610 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání pokračujícího provinění loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a podle příslušných ustanovení zákona č. 218/2003 Sb., byl odsouzen k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 24 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 2,5 roku s dohledem. Rozsudek v případě obžalovaného nabytí právní moci dne 6. 12. 2018. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný se dopustil dvou útoků provinění loupeže, a to ve dnech 27. 2. 2017 a 12. 3. 2017, tedy krátce poté, co mu začala běžet první zkušební doba podmíněně odloženého trestního opatření. Jeden z uvedených skutků pak obžalovaný spáchal nejen maskován, ale též ozbrojený kuší, kterou ohrožoval obsluhu benzinové čerpací stanice. Usnesením stejného soud ze dne 13. 3. 2020 č. j. 5 Tm 8/2017 – 813 bylo rozhodnuto tak, že podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku odsouzený vykoná trestní opatření odnětí svobody v trvání 24 měsíců uvedené výše, a to ve věznicí s ostrahou. Toto usnesení nabylo právní moci dne 13. 3. 2020. Obžalovaný začal toto trestní opatření vykonávat dne ■ 8. 2020 a měl by jej vykonat ■ 8. 2020. K tomu je třeba ještě připomenout, že odsouzený tedy vykonával dva dohledy probační a mediační služby, které v podstatě ignoroval, což bylo kromě jiného také důvodem pro rozhodnutí, že trestní opatření původně podmíněně odsouzené vykoná. Soud dále musel ve smyslu § 39 odst. 3 trestního zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Pokud jde o polehčující okolnosti, je soud toho názoru, že obžalovanému nelze přiznat žádnou z těch, které jsou uvedeny v trestním zákoníku, konkrétně v § 41. Je pravdou, že obžalovaný popsal některé skutkové okolnosti vztahující k jím spáchané trestné činnosti, ovšem jím tvrzené „zatmění“ jistě nelze podřadit pod polehčující okolnost, že napomáhal při objasňování své trestné činnosti. Pokud byla v obžalobě a v závěrečných návrzích státního zástupce a obhájce zmiňována polehčující okolnost, a to věk blízký věku mladistvých, pak se soud domnívá, že přiznání této polehčující okolnosti není namístě. Věk mladistvých je určen ustanovením § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 218/2003 Sb., podle něhož je mladistvý ten, kdo v době spáchání provinění dovršil patnáctý rok věku a nepřekročil osmnáctý rok věku. Věk blízký věku mladistvých tedy převyšuje horní hranici věku

mladistvých. Jinak ovšem trestní zákoník ponechává na rozhodnutí soudu, o kolik může věk pachatele převýšit věk osmnáct let pro přiznání této polehčující okolnosti. Přiznání této polehčující okolnosti závisí též na pachatelově fyzické, duševní a mravní vyspělosti, na stupni jeho socializace a na tom, zda a jak se tyto skutečnosti projeví na spáchaném trestním činu, respektive jaké charakteristiky typické pro osoby mladistvé a pro jejich chování měly vliv na jeho spáchání. Nebude možné příliš překročit věk osmnáct let, v praxi jde nejčastěji o pachatele ve věku do devatenácti či do dvaceti let, výjimečně pokud je to odůvodněno jejich rozumovou a mravní vyspělostí, až do dovršení dvacet jedna let. Obžalovanému bylo v době spáchání projednávané trestné činnosti dvacet let a sedm měsíců. V té době měl již za sebou dvě odsouzení, a to i pro velmi závažnou trestnou činnost. Jakákoliv ponaučení z trestních postihů se minula účinkem a spolu s jeho asociálním způsobem života a strukturou osobnosti tyto skutečnosti vedly soud k závěru, že takovouto polehčující okolnost přiznat nemůže. Pokud jde o přitěžující okolnosti, pak obžalovanému přitěžovalo, že spáchal trestný čin po předchozím uvážení. K plánování jeho trestné činnosti již bylo dosti řečeno výše a je zřejmé, že si obžalovaný předem zvážil před spácháním činu rozhodující okolnosti jeho provedení a jeho spáchání si do určité míry a v některých podrobnostech naplánoval, ať se jednalo o místo spáchání, únik z místa činu, způsob spáchání, použití nástroje, byť v souvislosti s aktuální situací na místě činu některé aspekty zcela pozměnil. Obžalovanému dále přitěžovalo, že spáchal trestný čin ke škodě dítěte, neboť poškozená ████████ v té době byla ještě nezletilá a nedovršila osmnáctý rok věku (viz výkladové stanovisko § 126 trestního zákoníku). Dále obžalovanému přitěžovalo, že spáchal více trestných činů a byl již pro trestný čin odsouzen, jak bylo uvedeno výše. V případě doby, která uplynula od spáchání trestné činnosti a délku trestního řízení, pak lze tyto časové úseky považovat za zcela přiměřené. Pokud soud vycházel ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, které jsou rozhodné pro stanovení druhu a výměry trestu, pokud zhodnotil povahu a závažnost trestného činu ve smyslu § 39 odst. 2 trestního zákoníku a přihlédl k vyřčeným polehčujícím, resp. přitěžujícím okolnostem, tak jak mu ukládá § 39 odst. 3 trestního zákoníku, pak dospěl k závěru, že obžalovanému je třeba ukládat trest odnětí svobody v trestní sazbě § 140 odst. 3 trestního zákoníku, když nebyly shledány žádné skutečnosti, které by umožňovaly mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 trestního zákoníku. Kvalifikovaná skutková podstata zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku umožňuje pachateli uložit trest odnětí svobody na 15 až 20 let nebo výjimečný trest. Výjimečným trestem podle § 54 odst. 1 trestního zákoníku se rozumí jednak trest odnětí svobody nad 20 až do 30 let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za zvláště závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje. Podle § 54 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody na 20 až do 30 let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Obecné podmínky uvedené v § 54 odst. 1 trestního zákoníku byly splněny a soud se zabýval, zda byly splněny podmínky uvedené v § 45 odst. 2 trestního zákoníku, které jsou stanoveny alternativně, zkoumal tedy, zda byly splněny obě či jedna z nich. Soud se domnívá, že byly splněny obě. Otázku, kdy je velmi vysoká závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu, bude nutno posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti každého případu podle obecných hledisek uvedených zejména v ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku, podle nichž se určuje povaha a závažnost trestného činu, jak bylo uvedeno výše. Samotný okruh skutkových podstat, které dovolují uložení výjimečného trestu, je stanoven tak, že jednak jde o zvláště závažné zločiny, a navíc z nich o ty zločiny, jejich typová závažnost je ještě vyšší, než jaká postačuje pro zařazení do kategorie zvláště závažných zločinů. Naplnění zákonných znaků některé z vyjmenovaných skutkových podstat tedy samo o sobě nepostačuje pro odůvodněný závěr, že jde o velmi vysokou závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu. Velmi vysokou závažnost spáchané zvláště závažného zločinu v tomto smyslu ovšem nebude možné zdůvodňovat poukazem na osobu pachatele, která jinak rovněž spoluurčuje povahu a závažnost trestného činu, protože obzvláště ztížená možnost nápravy pachatele je dalším samostatným hlediskem pro uložení výjimečného trestu. Proto na velmi vysokou závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu je nutno usuzovat ze souhrnu

ostatních kritérií, tedy z objektivních okolností (zejména z významu konkrétního dotčeného zájmu chráněného trestním zákonem, ze způsobu provedení činu a jeho následků, z okolností spáchání činů) a ze subjektivní stránky (zejména z míry zavinění pachatele, z jeho pohnutky, záměru nebo cíle). Jestliže okolnost, pro kterou by měla být závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu hodnocena jako velmi vysoká, je zákonným znakem trestného činu, nelze k této okolnosti opětovně přihlížet i z hlediska ustanovení § 54 odst. 2 trestního zákoníku. Pokud se tedy soud oprostil od posledně vyřčeného, i přesto došel k závěru, že v konkrétním případě je závažnost zvláště závažného zločinu velmi vysoká. Byť nedošlo k fatálnímu smrtelnému následku, je třeba zdůraznit způsob provedení útoku. Byť nebyl naplněn zákonný znak zvláště závažného zločinu vraždy dle § 140 odst. 3 písm. i) trestního zákoníku „zvláště surovým způsobem“, soud se domnívá, že způsob spáchání se tomuto velmi blížil. Obžalovaný zaútočil zcela bezdůvodně a překvapivě sekerou na oba poškozené, především poškozený [REDAKCE] takovýto útok od svého bývalého spolužáka nemohl vůbec očekávat. Obžalovaný útočil pouze proti hlavě obou poškozených, a to i proti obličejové části. I přesto, že jeho záměrem bylo získání revolveru, pokusil se oba poškozené „tzv. dobít“. O tom svědčí zjištěný průběh útoku. Je třeba také zdůraznit, jak velkou intenzitou obžalovaný útočil, což vyplynulo ze závěru příslušného znaleckého posudku. Obžalovaný se rozhodl oba poškozené usmrtit jen proto, aby jakýmkoliv prostředky dosáhl svého požadovaného cíle. Závěrem je třeba zdůraznit, že svým jednáním obžalovaný celkem pětkrát naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku, a to dvěma útoky. Pokud jde o druhou z podmínek pro uložení tohoto výjimečného trestu, kterou je skutečnost, že možnost nápravy pachatele bude obzvláště ztížena, pak lze především vycházet z výše prezentovaných závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, z něhož je patrné, že možnost resocializace obžalovaného je obzvláště obtížná až vyloučená s argumentací tam uplatněnou. Znalkyně psychologka doplnila v hlavním líčení, že ani dlouhodobý výkon trestu uložený v trestní sazbě odnětí svobody od 15 do 20 let obžalovaného neodradí od páčání dalšího protispoločenského jednání. K tomu přistupuje disociální porucha osobnosti obžalovaného, jeho anetičnost, amorální postoje a agrese. I z dalších důkazů je zcela zřejmé, že obžalovaný si nevzal z dřívějších trestních postihů jakékoliv ponaučení, i přes svůj nízký věk opakovaně nerespektuje společenské normy a pravidla, stejně tak zákony. Aby dosáhl svého cíle, je schopen jakéhokoliv jednání, aby toho dosáhl. Zjištěný charakter jeho osobnosti ostatně je zřejmý i z toho, že obžalovaný neprojevil v řízení před soudem žádnou lítost nad spáchanou trestnou činností, když jeho projev po výslechu poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] jistě nelze brát jako projev lítosti. Za takové situace se tedy soud rozhodl obžalovanému uložit výjimečný trest odnětí svobody od 20 do 30 let. Vzhledem ke shora uvedeného a i vzhledem k tomu, že nedošlo k fatálnímu smrtelnému následku ani u jednoho z poškozených, na druhou stranu je třeba vzít do úvahy, jaké zdravotní následky si oba po celý život ponosou, je soud toho názoru, že výjimečným trestem odnětí svobody odpovídající všem uvedeným kritériím, je trest odnětí svobody ve výměře 24 roků. Soud si je vědom toho, že v případě tohoto trestu ve vztahu k obžalovanému je zásadní především represivní složka, nežli složka výchovná. Je však v zájmu společnosti, aby takoví pachatelé jako je obžalovaný, byli na dlouhou dobu izolováni a tím jim bylo zabráněno v páčání další trestné činnosti. Trest byl obžalovanému ukládán jako úhrnný podle všech pravidel uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, tedy podle nejpříšnější trestní sazby § 140 odst. 3 trestního zákoníku, neboť se obžalovaný dopustil jednoho přečinu a dvou zvláště závažných zločinů. Pro výkon tohoto výjimečného trestu odnětí svobody pak soud obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu je ukládán právě výjimečný trest.

13. V rámci trestního řízení uplatnili dle § 43 odst. 3 trestního řádu řádně a včas nárok na náhradu škody poškození [REDAKCE] [REDAKCE] (č. 1. 510) a [REDAKCE] [REDAKCE] pojišťovna [REDAKCE] [REDAKCE] Regionální pobočka [REDAKCE] pobočka pro [REDAKCE] a [REDAKCE] kraj (č. 1. 608). Prvně jmenovaný poškozený navrhl, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil

obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu, jež mu byla trestným činem způsobena, a to ve výši 35 000 Kč. Je snad zřejmé, že se jedná o dohodnutou cenu za jím zasláný revolver obžalovanému. Soud při stanovení výše škody, jak již bylo řečeno dále, však nevycházel z této částky, ale z hodnoty revolveru stanovené příslušným odborným vyjádřením. Zde byl revolver oceněn na částku 10 000 Kč v případě, že se jedná o originál revolveru do roku 1890 a je nefunkční. Údaje o nefunkčnosti revolveru uváděl ve své svědecké výpovědi též poškozený. Cena byla stanovena včetně DPH na základě: účelně vynaložené prostředky na obstarání stejné a srovnatelné věci na našem trhu v době odcizení a poškození na základě uvedených údajů průzkumu trhu, vzhledem k amortizaci s ohledem k nižší možné tržní hodnotě. S takovýmto oceněním lze jednoznačně souhlasit, a proto soud uložil obžalovanému povinnosti zaplatit poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 228 odst. 1 trestního řádu škodu ve výši 10 000 Kč, který odpovídá skutečné hodnotě věci. Se zbytkem nároku na náhradu škody pak podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních. [REDAKCE] [REDAKCE] pojišťovna [REDAKCE] [REDAKCE] navrhla, aby soud podle § 228 trestního řádu uložil v odsuzujícím rozsudku obžalovanému povinnost ji nahradit škodu ve výši 260 667 Kč včetně úroků z prodlení jdoucí ode dne právní moci rozsudku ve výši dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky. Zmíněná částka odpovídá nákladům na léčení obou poškozených a specifikace škody byla obsažena v připojených dokladech o vyúčtování nákladů léčení. Proto soud uložil obžalovanému povinnosti zaplatit poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] pojišťovně [REDAKCE] škodu ve výši 260 667 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % od právní moci rozsudku. Při určení úroku z prodlení bylo vycházeno z § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., podle kterého výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB pro 1. den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Vzhledem k tomu, že aktuální repo sazba ČNB činila od 11. 5. 2020 0,25 %, pak je úrok z prodlení ve vztahu k obžalovanému 8,25 %, neboť se o nároku poškozené [REDAKCE] pojišťovny dozvěděl v 1. den konání hlavního líčení, tedy dne 21. 9. 2020, a pokud poškozená [REDAKCE] pojišťovna požadovala úrok až od právní moci rozsudku, v tomto směru ji soud mohl vyhovět.

14. V rámci téhož trestního řízení uplatnili též dle § 43 odst. 3 trestního řádu řádně a včas nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích **poškození [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]** a to prostřednictvím svého zmocněnce. Prvně jmenovaný navrhl (**č. 1. 612**), aby ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozenému v penězích nemajetkovou újmu ve formě ztížení společenského uplatnění ve výši 457 686 Kč a bolestné ve výši 322 500 Kč, celkem tedy 780 186 Kč. Náhradu nemajetkové újmy v této výši požadoval na základě znaleckých posudků MUDr. [REDAKCE] a MUDr. [REDAKCE] Ph.D., a vzhledem k závažnosti plánovaného trestného činu, jež obžalovaný spáchal, psychických a zdravotních následků poškozeného a za použití zásady slušnosti. K tomuto návrhu připojil jednak lékařské zprávy Fakultní nemocnice [REDAKCE] (**č. 1. 614 – 618**) a jednak bodové hodnocení bolestného dle nařízení vlády č. 276/2015, které vypracoval MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] Ph.D., Neurologická klinika [REDAKCE] (**č. 1. 619**). Bolestné bylo stanoveno na 860 bodů a zvýšené dle § 6 odst. 1 písm. b), odst. 2 citovaného nařízení vlády o 430 bodů, tedy celkem 1290 bodů. Vzhledem k tomu, že v případě tohoto poškozeného se jednalo o pracovní úraz, pak hodnota bodu podle citovaného nařízení je 250 Kč. Pokud tedy poškozený požadoval výše uvedenou částku rovnající se bolestnému, nebylo o její správnosti pochyb. V případě ztížení společenského uplatnění předložil poškozený znalecký posudek – ztížení společenského uplatnění (**č. 1. 637**), kterým byla vypočtena výše 457 686 Kč. Podle názoru soudu nebylo pochyb ani o tomto nároku. Pokud jde o poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] tato navrhla (**č. 1. 626**), aby ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené v penězích nemajetkovou újmu ve formě ztížení společenského uplatnění ve výši 528 569 Kč a bolestné ve výši 334 951 Kč, celkem tedy 863 520 Kč, a to ze stejných důvodů jako u poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE]. K tomuto návrhu připojila jednak potvrzení o studiu a lékařské

zprávy Fakultní nemocnice ■■■■ (č. 1. 629 - 633) a jednak bodové hodnocení bolestného dle nařízení vlády č. 276/2015, které vypracoval MUDr. ■■■■ Ph.D., Neurologická klinika ■■■■ (č. 1. 634). Bodové hodnocení bolestného bylo stanoveno na 707 bodů a bylo stejným způsobem jako shora zvýšeno o 353,5 bodu, tedy celkem 1050,5 bodů. Pokud jde o hodnotu bodu bolestného v tomto případě, je třeba vycházet z metodiky Nejvyššího soudu České republiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku). Podle této metodiky se doporučuje hodnotu bodu odvozovat od 1 % hrubé měsíční nominální mzdy za kalendářní rok předcházející. Průměrná mzda za rok 2018 činila 31 885 Kč, tj. vznikla-li bolest v roce 2019, činí hodnota jednoho bodu bolestného 318,85 Kč. Pokud tedy poškozená požadovala uvedenou částku rovnající se bolestnému, nebylo o její správnosti pochyb. V případě ztížení společenského uplatnění předložila poškozená znalecký posudek – ztížení společenského uplatnění (č. 1. 644), kterým byla vypočtena výše 528 569 Kč. Podle názoru soudu nebylo pochyb ani o tomto nároku. Při svých úvahách vycházel soud z ustanovení § 2951 občanského zákoníku, podle kterého se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Dále vycházel z ustanovení § 2958 citovaného zákona, podle kterého při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Toto ustanovení tedy řeší náhradu za vytrpěnou bolest (bolestné), další nemajetkovou újmu a ztížení společenského uplatnění. Pokud jde o výši určení náhrady, je využívána Metodika Nejvyššího soudu, která byla dne 14. 4. 2014 zveřejněna na internetových stránkách Nejvyššího soudu a pod R 63/14 byla vydána též ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, byť se nejedná o judikát ani sjednocující stanovisko. Doporučuje se, aby podkladem pro stanovení výše náhrady jak za ztížení společenského uplatnění, tak za bolestné, byl zpravidla posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví. Pouze v jednoduchých případech se lze uspokojit s odborným vyjádřením. Soud je toho názoru, že oba poškození podložili své nároky doporučeným způsobem, ať již zmíněným odborným vyjádřením, nebo citovaným znaleckým posudkem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví stanovení nemajetkové újmy na zdraví. Proto soud mohl spolehlivě rozhodnout o nárocích obou poškozených na náhradu nemajetkové újmy v penězích, a to jednak bolestného a jednak ztížení společenského uplatnění. Proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému, aby oběma poškozeným zaplatil nemajetkovou újmu v penězích v jimi požadované výši spočívající jednak v bolestném a jednak ve ztížení společenského uplatnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho

prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 24. 9. 2020

JUDr. Jan Špeta v. r.
předseda senátu